

Usta sanatçı Erol Günaydın ile radyo üzerine hoş bir sohbet gerçekleştirdik. Radyoyu "ilk gözağrım" sözüyle tanımlayan Günaydın; "Onun o ahşap kokusunu da severim, içindeki kültürü de" diyor.

Anlamak için andık...

Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ü, ölümünün 72. yılında, tüm yurttaki gibi üniversitemizde de minnet ve özlemle andık...

Maltepe Üniversitesi Kurucusu ve Mütevelli Heyet Başkanı Hüseyin Şimşek, 'Atatürk Daima Rehberimiz' başlıklı söyleşi ile Atatürk'ü anma törenine renk katan Orhan Karaveli'ye teşekkür etti.

Çimen HALİTOĞLU - Fotoğraf: İlker ULUKAN

10 Kasım 1938 tarihinde hayata gözlerini yuman Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümünün 72. yıldönümü... Atatürk'ün; "Benim naçiz bedenim elbet bir gün toprak olacaktır. Ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır" sözünden hareketle Ata'mızı ölümünün 72. yıldönümünde saygı ve minnetle anarken, bir kez daha bize bıraktığı Cumhuriyet'i koruyup ileri götürmenin sözünü verdik.

Üniversitemizde Atatürk'ü anmak amacıyla düzenlenen saygı duruşu ve çelenk koyma töreninin ardından araştırmacı yazar Orhan Karaveli'nin 'Atatürk Daima Rehberimiz' başlıklı söyleşi gerçekleştirildi. Çocukluk yıllarında Atatürk'ü görme ve tanıma şansı elde eden Karaveli, Atatürk'le ilgili anılarını paylaştı.

Atatürk'le ilk karşılaşmasını dinleyicilerle paylaşan Orhan Karaveli; "1937 Mayıs ayının başları... Ankara'da konaktan bozma bir ilkokul: İstiklal İlkokulu... Öğretmenlerimiz bizleri yılsonunda sınıfça pikniğe götürdü. Piknik yapmak için gittiğimiz söğütlerle süslenmiş dere kenarında gördüğüm manzara karşısında donup kalmıştım. Bugün hala hatırladığımda nefesim kesiliyor, gözlerim doluyor. Bir kulübe, kapının önünde bir sandalyede bir adam oturuyordu. Önünde sehpa, sehpanın üstünde kahvesi, arkasında yaveri... Evet, o adam Atatürk... Çok heyecanlandık, tek sıra halinde yanına gittik. Herkes bize sessiz olun, o soru sorarsa cevap verin diyor. Öğretmenlerimiz, yaveri yanına yaklaştırmıyor. Fakat Atatürk; "Yaklaşın" diyor. Yanına gidiyorum, kucacağına kadar çıkıyorum. Uzun, inanılmaz güzel olan ellerini saçlarımda dolaştırıyor ve bana; "Senin koyu kumral saçların var çocuk" dediğini anımsıyorum. O gün 7 yaşında bir ço-

cukken hayatımın en önemli olayını yaşıyorum." sözleriyle Atatürk'le ilk karşılaşmasında yaşadığı mutluluğu ifade etti.

Atatürk'le ilgili anılarının yanı sıra Türkiye'nin son yıllarda içinde bulunduğu durumu değerlendiren Karaveli, Atatürk ve onun devrimlerine karşı çıkan insanları; "Kafaları dar, akılları küflü" sözleriyle tanımladı. Orhan Karaveli, üniversite gençlerine; "10 Kasım, Atatürk'ü sadece anmak için değildir. Hayatını şekillendirip Atatürk'ü anlamak ve bir diğer 10 Kasım'a kadar neler yapacağımı belirlemek içindir. Atatürk'ü anlamamış bir Türkiye her türlü kötü durumu yaşamayacak hak etmiştir. Atatürk'ü anlamayın gençler. Ve anlatın." sözleriyle seslendi.

Söyleşinin ardından 'Atatürk ve Müzik' başlıklı konserde Mustafa Kemal Atatürk'ün sevdiği şarkılar seslendirildi. Konserin ardından ise Kültür Merkezi'nde 'Atatürk ve Söylevleri' adlı sergi gezildi.

Maltepe Üniversitesi'nde 29 Ekim coşkusu

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Maltepe Üniversitesi'nde coşku ile kutlandı

Kutlama Dr. Reşit Galip Salonu'nda bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Daha sonra konuşmasını yapan Maltepe Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kemal Köymen, ülkeyi emperyalist güçlerin işgalinden kurtaran Cumhuriyet rejiminin aynı zamanda eğitim, demokrasi ve ekonomik kalkınma hamlesi olduğunu vurguladı. Ülkemizin bugün ekonomik ve sosyal açıdan geldiği noktayı bu hamlelere borçlu olduğunu ifade eden Prof. Dr. Kemal Köymen, sorun teşkil eden dışa bağımlılık ve geride kalmışlığın çözümünün eğitim, bilim ve teknoloji alanında daha çok çalışmak olduğunu ifade etti. Maltepe Üniversitesi'nin de özellikle tüm çabayı göstereceğini belirterek herkesin Cumhuriyet Bayramı'nı kutladı.

riyet Bayramı'nın toplumumuzun büyük bir kesimince sevinçle kutlanıyor olmasını görmek mutlulukların en güzelini" diyen Şimşek, bugünkü varlığımızı Cumhuriyet'e borçlu olduğumuzu hiç unutmamamız gerektiğini sözlerine ekledi. Cumhuriyetimizi demokrasi ile taçlandırmanın önemine değinen, ancak bunu yaparken öncelikle Cumhuriyet'e sahip çıkılması gerektiğinin altını çizen İstanbul Marmara Eğitim Vakfı Kurucusu ve Maltepe Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Hüseyin Şimşek sözlerine şöyle devam etti: "Ülkemizi bugün olduğundan daha zor koşullarda kurandan ders almamız ve bağımsız Anadolu toprağını bize vatan olarak bırakanlara olan borcumuzu ödemek için elimizden geleni yapmamız gerekiyor."

Etkinlik programı, İstanbul Marmara Eğitim Vakfı Kurucusu ve Maltepe Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı Hüseyin Şimşek'in konuşmasıyla devam etti. Konuşmasında "böylesine güzel ve en değerli bayramımız olan Cumhu-

Kutlama, Onuncu Yıl Nutku'nun Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün kendi sesinden dinlenilmesi ve Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Üyesi Yard. Doç. Dr. Güldeniz Ağış ve öğrencilerinin enfes müzik dinletisi ile son buldu.

Elma Kabuğu yayımlandı

Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencisi Gizem Pınar Karaboğa'nın ödüllü romanı Elma Kabuğu, kitapçılardaki yerini aldı.

MÜHAM

Maltepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencisi ve Gençiz muhabiri Gizem Pınar Karaboğa, 2009 yılında 'Elma Kabuğu' adlı roman ile Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı tarafından düzenlenen edebiyat ödülünde, 'İlkgençlik Romanı Ödülü'nün sahibi olmuştu. Ödül haberini Gençiz aracılığıyla paylaştığımız Gizem Pınar Karaboğa'nın ilk romanı Ekim ayında kitapçılardaki yerini aldı.

Kampüste mola

Yalçın ÖZDEMİR

Daha önce de üniversitemize konuk olan RTN Organizasyon'un hazırladığı 'Kampüste Mola' etkinliği 23 Kasım'da İletişim Fakültesi Adnan Saygun Salonu'nda gerçekleştirildi.

'Kampüste Mola' etkinliği çerçevesinde, birer saatlik aralarla; Steve Martin'li yeni Pembe Panter'in en komik anları, dillere düşen sahneleriyle gençlik filmlerinin

ilahlı American Pie, yıldızların korkulu rüyası Wierd Al Yankovic'ten 'çok fena' klipleri, ünlü vantrolog Jeff Dunham ve efsane kuklası Achmed, Ice Age'in bir fıncığın peşindeki takıntılı sincabı Scra, en bomba sahneleriyle Cüneyt Arkın'dan Oscarlık Bombacı, Muppet Show'un efsanevi klibi 'Ma-Na Ma-Na' gibi enteresan konuları işleyen yedi farklı video gösterildi. Gösterimin ardından ise etkinlik sponsorunun desteğiyle düzenlenen çekiliş ile öğrencilere birçok hediye dağıtıldı.

'Uniq' adlı bir kültür sanat dergisi de çıkartan ekibin, Mart ayında üniversitemizde 'Reklam Oburları' başlığıyla bir başka etkinlik daha gerçekleştirmeyi planladığı öğrenildi.

Geçen ay *neler oldu...*

Oğuz ÇELİK

18 Ekim 2010

-Amerikan Wall Street Journal, Facebook'taki birçok uygulama sayesinde şirketlerin, milyonlarca kullanıcının kimlik bilgilerini elde ettiklerini bildirdi.

20 Ekim 2010

-Sınır Tanımayan Gazeteciler örgütünün yayımladığı Basın Özgürlüğü Listesi'nde Türkiye 178 ülke arasında 138'inci oldu.

21 Ekim 2010

-George Hagi, Galatasaray Futbol Takımı'nın yeni teknik direktörü oldu.

26 Ekim 2010

-Endonezya'da 25 Ekim sabahı meydana gelen 7.7 büyüklüğündeki depremin ardından oluşan tsunamide 108 kişinin öldüğü, en az 500 kişinin de kaybolduğu bildirildi.

29 Ekim 2010

-Cumhuriyetin ilanının 87. yıl dönümü kutlamaları kapsamında Dolmabahçe Sarayı'nda resepsiyon düzenlendi. Etkinlikler çerçevesinde İstanbul Boğazi'nde da havai fişek ve lazer gösterisi yapıldı.

31 Ekim 2010

-Türkiye Pazar gününe "Taksim'de patlama" haberiyle uyandı. Patlama sonucu 15'i polis 17'si sivil olmak üzere 32 kişi yaralandı, canlı bomba parçalanarak öldü.

4 Kasım 2010

-Dünyanın en yaşlı insanı Eugenie Blanchard 114 yaşında hayatını kaybetti.

6 Kasım 2010

-YÖK, yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olunan lisans programının eşdeğerliğinde eksiklik tespit edilenlere, Türkiye'deki bir üniversitede tamamlama eğitimine tabi tutularak bu dersleri almaları ve başarılı olmaları halinde denklik vereceğini açıkladı.

10 Kasım 2010

-Mustafa Kemal Atatürk, ölümünün 72'nci yılında özlem, sevgi ve saygıyla anıldı.

11 Kasım 2010

-İzmir ve Aydın'da, 14 saat içinde 20 deprem meydana geldi. Depremlerin en şiddetlisi 4,9 büyüklüğündeydi.

12 Kasım 2010

-Kurban Bayramı tatilinin 9 güne çıkarılmasının ardından tatilin başladığı saatlerde tüm yollarda yoğunluk başladı.

Yetenek Sizziniz Türkiye Maltepe Üniversitesi'nde

Geçen sezon yayın hayatına başlayan Yetenek Sizziniz Türkiye adlı programın ikinci bölümünün İstanbul çekimleri 9 Kasım'da Dr. Reşit Galip Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Jüri üyeleri; Ali Taran, Hülya Avşar ve Acun Ilıcalı'dan oluşan Yetenek Sizziniz'in çekimleri iki seans halinde gerçekleştirildi. Başta öğrenciler olmak üzere birçok izleyici program öncesi ve sonrasında özellikle programın yapımcısı Acun Ilıcalı'ya yoğun ilgi gösterdi.

Üniversitemiz öğrencilerinin katılımının yoğun olduğu program

çekimlerinde eğlenceli dakikalar yaşandı. Yarışmacıların gösterdiği performanslar, tüm salonu eğlenceye doydurdu. Öğrenciler beğendikleri performanslarla coşarken yer yer de beğenmedikleri performanslara tepki gösterdiler.

Yetenek Sizziniz Türkiye'nin program çekimlerine öğrencilerin ilgisinin yanı sıra üniversitesi çalışanlarının ve akademik personelin de ilgisi büyük oldu. Üniversitemizde çekilen Yetenek Sizziniz Türkiye programı 28 Kasım Pazar günü 20.30'da, Show TV'de izleyicilerle buluştu.

Miray AKSULU

YETENEK
Sizziniz
TÜRKİYE

Acun Ilıcalı, öğrencilere gösterdiği samimi ve sevecen yaklaşımıyla tanınıyor.

Kurban pazarlığı

Her yıl olduğu gibi bu yıl da kurban pazarları birbirinden renkli görüntülere sahne oldu.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da belediyeler tarafından Kurban Bayramı için kurulan satış noktaları, internet üzerinden yapılan kurban satışlarına ve 'kredi kartına taksitle kurban' tartışmalarına inat; "Satım gitti!" cümlesi duyulana kadar süren kurban pazarlıklarıyla bayramın vazgeçilmez rengi olmaya devam etti. Uzlaşmayı taçlandırarak üçüncü bir kişinin bileklere kuvvet uygulamak suretiyle sağladığı destek ve bu sırada araya girip fikirlerini beyan eden pazarlık izleyicileriyle toplumsal bir olay haline gelen kurban pazarlığının gerçekleştiği satış noktalarındaki her çadır, başka bir Anadolu şehri gibiydi.

Fotoğraf: Hamza ÇELİK

Fotoğraf: Uğur DEMİR

Ferris Yaman

Doğa Hazineleü

Yamanlar

KURUYEMİŞ ve GIDA MADDELERİ
TEKSTİL SAN.TİC.LTD.ŞTİ.

Adres: Rami Toptancılar Sitesi M Blok 32/33 Rami Telefon: 0212 581 61 64 - 0212 563 54 09

Yeni medya yeni düzen

Serkan SAĞIR

NTVMSNBC'nin 10. kuruluş yılı nedeni ile 26 Ekim'de, İstanbul Kongre Merkezi'nde, Yeni Medya Düzeni adlı bir konferans gerçekleştirildi. Konuşmacılar arasında Wired Dergisi'nin editörü Chris Anderson, The New York Times Yönetim Kurulu Başkanı Arthur Sulzberger ve Amerika'da yaşayan Türk asıllı Web Tv program yapımcısı Cenk Uygur da vardı.

"Teknolojiden önce gazeteci"

oğuş Yayın Grubu öncülüğünde düzenlenen "Yeni Medya Düzeni" başlıklı konferansın konuşmacıları arasında özellikle Chris Anderson ve Arthur Sulzberger'in söyledikleri medyada yeni yönelimler açısından dikkat çekici bilgiler içeriyordu. Haberciliğin online sistemlerdeki önemi ile konuşmasına başlayan The New York Times Yönetim Kurulu Başkanı Arthur Sulzberger; web tabanlı gazetecilikte görev tanınımının büyümesi ve farklılaşmasıyla eski medya yapısında

kimi sorunların yaşanacağına değindi. Yeni web araçları iPad ve benzeri teknolojilerle küresel iletişimin çok büyük boyutlara ulaştığını belirten Sulzberger, abonelik sistemleri ve kullanıcı ara yüzleri ile beraber sektördeki gelir akışının arttığına işaret etti. Haber maliyetlerinin düşmesi, ulaşılacak hedef kitlenin sayısında artış ve küresel iletişimin büyümesiyle beraber haber üretimi ve tüketiminin her geçen gün internete kaymakta olduğunu altını çizen Sulzberger, geniş ağ iletişiminin ve geniş okur kitlesinin demokrasiyi geliştireceği yönündeki umutlarını da dile ge-

tirdi. Özgür basın sorunlarından da bahseden Sulzberger basın özgürlüğünün günümüz demokrasisi açısından geldiği sınırlardan söz etti ve sözlerine şu şekilde devam etti: "Ulusal tehlike olmadığı sürece halkın haber alması engellenemez. Dünyanın dört bir yanında gazeteciler üzerindeki hükümet baskısı, cezai tahkikatlar, şiddet, tutuklama ve yargılamalar devam etmektedir. Oysa muhabir ve gazeteci olmazsa medyanın ulaştığı teknolojiler imkanlar bir şey ifade etmez." Gazetecilik sektöründe ilk Ar-Ge'nin kurucusu olan New York Times Yönetim Kurulu

Başkanı Arthur Sulzberger, bütün zor şartlara rağmen gazetecilerin gösterdiği çabalara teşekkür ederek konuşmasını noktaladı.

Wired Dergisi'nin editörü Chris Anderson ise, dergi içeriklerinin web'e aktarılmasının yol açtığı kayıplardan bahsettiği konuşmasında, dergiyi dergi yapanın bütünlük olduğunu fakat bu bütünlüğün internet ortamında kaybolduğunu belirtti. Online dergiciliğin sıradan internet sitelerinin şablonundan öteye gidemediğinden yakınan Anderson, dergilerin "okunma" sürelerinin ortalama 3 dakikaya kadar düştüğünün altını çizdi. iPad

uygulamasında okuma süresinin daha uzun olduğundan ve içeriğin kaybolmadığından sıkça bahseden Anderson, bu teknolojinin daha da gelişmesi gerektiğini vurguladı.

"İnternet yalnızlaştırıyor"

Facebook kullanıcıları arasında Türkiye'nin üçüncü ülke olduğunun, fakat genel olarak sosyal ağ kullanımının halen kısıtlı düzeyde kaldığını konuşulduğu ara panelde, IAB Türkiye Başkanı Levent Erden'in konuşması bir özet niteliği sergiledi. Sosyal ağların aslında kullanıcılarını

asosyal duruma getirdiğini ve kişilerarası temasın yokluğunun bireyleri yalnızlaştırdığını vurgulayan Erden; sosyal forum ve ağların 'sözde sosyal öзде ise aidiyetçi' kaldığını belirtti. İnsanların tek bir kimliğe indirildiğini ve kullandığımız gündelik dilin de internet ortamında zenginliğini yitirdiğini sözlerine ekleyen Erden, "artık görsellik dilden ve içerikten çok daha önemli hale geldi" dedi.

Medya sektörünün temsilcileri, gazeteciler, akademisyenler ve birçok katılımcı tarafından takip edilen konferans her sene buluşmak dilekleriyle son buldu.

'Hayat Boyu Öğrenme'

MÜHAM

2009-2010 Eğitim-Öğretim yılı başında bir 'dünya okulu' olan Özel Marmara Lisesi, Avrupa Birliği Eğitim ve Gençlik Programları'ndan biri olan Hayat Boyu Öğrenme Programı kapsamında, çok ortaklı bir projeye katıldı. Projenin amacı; "kültürlerarası farklılıklardan yola çıkarak toplumlararası, kültürlerarası bir bütünlük yakalamak" şeklinde açıklandı. Polonya, Macaristan, Yunanistan ve Bulgaristan ile ortak olarak yürütülen projenin 2010-2011 Eğitim-Öğretim yılının sonuna dek devam edeceği belirtildi. Bu süre boyunca Özel Marmara Lisesi öğrencilerinin; coğrafyası, dili, dini ve sosyo-ekonomik yapısı ile Türkiye'den farklı olan dört ülkeyi tanınması, ülkemizin geleneklerinin ve tüm güzelliklerinin bu ülkelere tanıtılmasında aktif rol alması bekleniyor.

İlk durak: Polonya

08-17 Ekim 2010 tarihleri arasında Polonya'nın Czystochowa kentinde tüm proje ortakları toplandı. Okullar, araştırma sonuçlarını fonetik, dramatik gösterilerle, çeşitli materyallerle İngilizce olarak sundu. Özel Marmara Lisesi öğrencilerinden Melih Adatepe, Kerem Kaya, Dilek Hasgül, Beste Göyüç ve Ayşe Selin Kot, proje öğretmenleri Özsel Afacan ve Müdür Başyardımcıları Nevzat Kulaberoğlu ile bu ziyareti gerçekleştirdiler.

'Geleneksel Takılarımız ve Kıyafetlerimiz' temalı sunumda öğrenciler; Atabarı ve Zeybek dansı yaparak, beraberinde götördükleri folklor kıyafetlerimizi sergileyerek ve video, slayt gösterimleri ile Türk kültürünün motiflerini tanıttılar.

Bir sonraki ziyaretin, Mart ayı içerisinde Bulgaristan'a yapılacağı belirtildi.

Mühendislik Fakültesi'nde seminerler serisi

Volkan ÜNLÜ

Maltepe Üniversitesi'nde Mühendislik Fakültesi seminerler serisinin ikincisi düzenlendi. Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Tuğçe Sevil'in konuşmacı olduğu semineri öğrenciler ilgiyle takip etti. Seminerden sonra Mühendislik Fakültesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Sibel Ersan ile yaptığımız söyleşide ise Ersan, Mühendislik Fakültesi'nde seminerler serisinin devam edeceğini kaydetti. Ersan, yapılan bu tür seminerlerin öğrencilerin gelişimi ve üniversite açısından büyük önem

taşıdığını vurguladı. Geçtiğimiz öğretim yılında Mühendislik Fakültesi'nde 14 tane seminer düzenlendiğini ve bu seminerlere öğrencilerin büyük ilgi gösterdiğine dikkati çeken Sibel Ersan, öğrencilerin topluluk karşısında kendilerini nasıl ifade edebileceğini öğrendiklerini de sözlerine ekledi. Yrd. Doç. Dr. Tuğçe Sevil de verilen seminerin amacına ulaştığını, öğrencilerin deprem ve depremle ilgili gerekli önlemlerin alınması konusundaki bilgilerinin geliştiğini ifade etti.

Lojistik sektörünün kalbi, Maltepe'de attı

Lojistik sektörünün önemli isimlerini ağırlayan VIII. Uluslararası Lojistik ve Tedarik Zinciri Kongresi, Maltepe Üniversitesi'nde yapıldı.

MÜHAM

Kıtaların birleştiren konumuyla, tarih boyunca doğal bir lojistik köprü olan İstanbul, 4-5 Kasım tarihleri arasında VIII. Uluslararası Lojistik ve Tedarik Zinciri Kongresi'ne ev sahipliği yaptı. TÜBİTAK tarafından da desteklenen kongre; Maltepe Üniversitesi, Lojistik Derneği (LODER) ve Zaragoza Lojistik Merkezi tarafından İstanbul Maltepe Üniversitesi Merkez Kampüsü, Marma Kongre Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Kongre ve sempozyumların amacı; lojistik ve tedarik zinciri yönetimi ile meslek ve biliminin gelişmesine katkıda bulunarak, lojistik alanındaki akademisyen ve profesyonelleri bir araya getirmektir. Katılımcıların görüş alışverişinde bulunmalarını sağlayan kongrede; 'Tedarik Zinciri Yönetimi', 'Lojistik Yönetimi', 'Taşımacılık Yönetimi', 'Kentsel Lojistik', 'Lojistik Bilişim Sistemleri', 'Yeşil Lojistik ve Tedarik Zinciri Yönetimi', 'Tersine

Lojistik', 'Ağ Tasarımı', 'Tedarikçi İlişkileri Yönetimi', 'Yer Seçimi', 'Kalite Yönetimi' ve 'Üretim ve İşlemler Yönetimi' gibi mesleki ve bilimsel sunumlar yapıldı.

Kongrede üç özel konuşmacı, on yedi davetli konuşmacı ve yurtdışı katılımlar da dahil olmak üzere toplam

58 İngilizce bildiri sunumu yapıldı. Akademik çevrelerden ve sektörden yoğun bir katılımın gerçekleştiği kongrede, akademi ve sektör arasındaki işbirliği pekiştirildi.

VIII. Uluslararası
LOJİSTİK VE TEDARİK ZİNCİRİ KONGRESİ
"TOPRAKTAN TÜKETİCİYE: TİCARET VE LOJİSTİK"
4-5 KASIM 2010
Marma Kongre Merkezi, Maltepe Üniversitesi Maltepe-İstanbul

KITALARIN BULUŞTUĞU YERDE BULUŞALIM...

Konuşmacılar
Alexis ANTONI
Karl KLAEUBEL
Santiago KRATZBURG

LODER
Lojistik Derneği

T.C. MALTEPE ÜNİVERSİTESİ
"Okulcağız Akademi, öğrenim yerimiz, bilimsel avarımız"

İzmir Yolu Üçüncü Bir Lojistik Merkezi

www.ims2010.maltepe.edu.tr

Marma Eğitim Kurumları, SEDEF HANCIERİ (Yönetim Kurulu Başkanı)
Tel: 0216 634 01 50 / Faks: 0216 634 01 50

LOGISTICS CENTER
MIT - TÜRKİYE

İstanbul'un ilk Sosyal Hizmet Bölümü eğitim vermeye başladı

Dilara GÜNEŞ

İstanbul'da eğitim veren ilk ve tek Sosyal Hizmet Bölümü Maltepe Üniversitesi'nde kuruldu.

2010-2011 Eğitim-Öğretim yılında faaliyete geçen beş yeni bölümümüzden biri olan Sosyal Hizmet Bölümü ile ilgili merak edilenleri, bölümün Öğretim Üyesi Prof. Dr. Uğur Tekin'e sorduk. Uğur Hocamızın verdiği cevaplar, hem Türkiye'de sosyal hizmet alanının gelişimi, hem de bu alanda eğitim görmek isteyen öğrenciler için önemli noktalar içeriyor.

Bize biraz sosyal hizmet kavramından ve sosyal hizmet alanının gerek pratikte gerekse eğitimde, Türkiye'de geçirdiği gelişim sürecinden bahsedermisiniz?

Türkiye'deki sosyal hizmet ve bu alanın temelinde oluşan sosyal politikalar bağlamında örgütlü bir sosyal hizmet ortamı, gelişkin bir sosyal hizmet alanı olmamıştı bugüne kadar. Çünkü Türkiye ile karşılaştırıldığında Avrupa'daki gibi bir sosyal politika alanının varlığından bahsetmek pek mümkün değil. Ancak Avrupa Birliği'ne uyum sürecinde, bu alanda da ciddi bir sıçrama yaşandı. Yasal değişimler, Avrupa'daki ceza yasası sistemine uyum, çocuklara yönelik yasa sistemine uyum ve Medeni Kanun'daki belli değişikliklerle sosyal hizmet alanında ciddi bir gelişim yaşanmıştır ki, bunun sonucunda da

sosyal hizmet alanında yetişmiş yeterli eleman sıkıntısı ortaya çıkmıştır.

Son beş altı yıldır, alandaki gelişmeler; sosyal hizmetin ne olduğu, bu sıçramadan sonra nasıl örgütlenmesi gerektiği gibi sorunları da beraberinde getirdi. Bizim öğrencilerimiz için ise bu durum belki de bir avantaj. Çünkü alana uzman yetiştirecek eğitimi veren üniversite sayısı son derece kısıtlı. Ülkemizde yetişmiş sosyal hizmet elemanı sıkıntısı göz önüne aldığımız için, biz de Maltepe Üniversitesi'nde bu bölümü kurduk. Diğer üniversitelerle birlikte bu alanı dolduracak, kendi etik değerlerini oluşturmuş, kendi bilimsel yeterliliğine ulaşmış bir uzman grubu yetiştirmek amacıyla hareket etmekteyiz.

Bize kısaca bölümden bahsedermisiniz hocam? Mesela bölümden şu anda kaç öğrenci ve öğretim üyesi var?

Şu anda toplam 15-16 civarında öğrencimiz var. Kısa bir süre içinde, alanında uzman üç öğretim üyesi ve bir araştırma görevlisiyle birlikte bölümümüzü hızla büyütmeye başlayacağız. Türkiye'de aynı zamanda sosyal hizmet alanına yetişmiş eleman sağlamak amacıyla ihtiyaç duyulan eğitimi açtığımız da olabildiğince kapatmak istiyoruz. Bu amaçla yüksek

lisans programıyla ilgili çalışmalarımızı da başlatmış bulunmaktayız.

Yakın zamanda gerçekleştirmeyi düşündüğünüz sosyal hizmet ya da sorumluluk projeleri var mı acaba? Varsa kısaca bahsetmeniz mümkün mü?

Evet, var. Mesela şu anda bu süreçte rol almak isteyen akademisyenlerle Avrupa'daki meslektaşlarımızı buluşturacak bir konferansımız hazırladığımız var. Bu konferans aracılığıyla ortak çalışma alanlarında ortak projeler üretmek için çalışma grupları kurmayı da planlıyoruz. Yani onların deneyimlerinden yararlanmak, kuruluş aşamasındaki yapıları tartışmaya açmak ve uzun süreli bir ortak çalışmanın da temelini atmak istiyoruz. Bunu kısmen öğretim görevlisi değişimi, öğrenci değişimi, Erasmus kurumu üzerinden de yürüteceğiz.

Bunların dışında TÜBİTAK'ın desteğiyle hayata geçireceğimiz; Türkiye'ye odaklanan ama Avrupa Birliği ile eşgüdümü olarak yürütülecek bir araştırmanın da hazırlıkları içerisindeyiz.

Almanya'dan Köln Fachhochschule Meslek Yüksekokulu ile sadece ortak çalışmalar ve araştırmalar düzeyinde değil, aynı zamanda eğitim düzeyinde de iki yönlü çalışma yapmayı hedefliyoruz. Onlar öğrencilerini Maltepe Üniversitesi'ne gönderecekler, biz de öğrencilerimizi düzenli olarak Almanya'ya göndereceğiz. Bizim, bölümdeki her öğrenciyi dönem aralarında yurt dışına göndermek gibi bir amacımız var. Öğrencilerimiz bu dönemler içinde ya staj yapacaklar ya da bir dönem boyunca Erasmus programı dahilinde ders alacaklar.

Şu anda okulumuzun da içinde bulunduğu ve Hollanda'da verilecek iki haftalık eğitimi de kapsayan bir proje var ve Sosyal Hizmet öğrencileri de yer alıyor bu projenin içinde bildiğimiz kadarıyla... Bu projeden de kısaca bahsetmeniz mümkün mü?

Toplam beş üniversitenin katıldığı bir proje söz ettiğimiz ve bizim bölümümüzden öğrencilerimiz de

katılıyor. Aynı alanın farklı alt dallarında çalışan uzmanları bir araya getiren, öğrenci-öğitmen değişimine odaklanan bir program.

Avrupa'da sosyal hizmet alanında çok geniş bir ağ söz konusu olduğu için bizim alanımızda ortak çalışmalar yapılması kolay oluyor aslında. Ama Türkiye'de alanın gelişimi henüz istenilen düzeye ulaşmadığı için buna benzer bir ağ da kurulamamış durumda. Tam da bu noktada bizim bölümümüz devreye giriyor diyebiliriz.

Türkiye'de toplam on Sosyal Hizmet Bölümü var sadece ve bunların geçmişleri de fazla uzağa gitmiyor. İstanbul'da eğitim veren tek Sosyal Hizmet Bölümü ise Maltepe Üniversitesi'nde kuruldu. Hal böyle olunca Avrupalı meslektaşlarımız Türkiye'deki bilim adamları ve öğrencilerle ortak çalışma yapmak istedikleri zaman ilk olarak bizimle temasa geçiyorlar. Benim de otuz yıllık bir Almanya deneyimim olduğu için akademik ilişkileri kurmakta pek de zorlanmıyoruz açıkçası. Bu çerçevede gerek Türkiye, gerekse de Üniversitemiz açısından henüz kuruluş aşamasında olan bölümümüzün öğrencileri, bu alanın merkezi sayılabilecek Avrupa'daki birimler ve insanlarla ortak çalışma yapabilecek, yerleşmiş olan sistemi gözlemleyebilecek ve yenilikleri Türkiye'ye taşıyabilecekler diye düşünüyoruz.

Maltepe Üniversitesi'nde Sosyal Hizmet Bölümü'nü diğer üniversitelerden farklı kılan, öne çıkan bir özelliği var mı ya da olacak mı? Önümüzdeki senelerde bu bölümü tercih etmek isteyen öğrenciler için neler söylemek istersiniz?

Sosyal hizmetler modern toplumun; şehir toplumunun bir sonucudur. Sosyal sorunların yoğunlaştığı yerler büyük şehirlerdir; bu nedenle de dünyanın her yerinde sosyal hizmet kurumları büyük şehirlerde yoğunlaşır. Dolayısıyla, bizim de İstanbul gibi dünyanın en büyük metropollerinden birinde olmamız bu akışın kavşak

noktasında duracağımız anlamına geliyor.

Bu durum; medyaya çok yakın olmamız, medyadaki gelişmeleri daha hızlı izlememiz ve buradan teorik gelişmeye katkıda bulunmamız açısından da büyük avantajlar sağlamakta. Diğer yandan fakültemiz bünyesinde çok iyi bir Psikoloji bölümümüz var. Psikoloji bölümündeki arkadaşlar şimdiden bu alanda birtakım çalışmalara girmiş durumdadır ve bu birikim bize büyük bir rahatlık sağlıyor. Üniversitemiz bünyesinde çalışmalarını sürdüren SOYAÇ (Sokakta Yaşayan ve Çalışan Çocuklar için Uygulama ve Araştırma Merkezi) da, doğrudan bizim çalışma alanımızın bir parçası olarak düşünülebilecek bir kurum. SOYAÇ vasıtasıyla teorik çalışmalarımızı pratiğe dökebileceğimiz bir mecaz bulmakta hiç zorlanmayacağız. Çok yeni olmamıza rağmen, Türkiye'de bu imkânlara sahip ve deneyimli eğitimcileri kolaylıkla buluşturabilen başka bir bölümün olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Sosyal Hizmet Bölümü'nü tercih eden bir öğrencide ya da bir sosyal hizmet çalışanında olması gereken temel özelliklerden de bahsedebilir miyiz kısaca?

Sosyal hizmette bulunacak arkadaşların toplumdaki diğer insanlarla ortak birşeyler yapmaya, onlarla birlikte kendini inşa etmeye, onlara hizmet ve yardım götürmeye açık olmaları

gerekli. Temel çaba insanlara ulaşmak, insanların oluşturduğu çeşitli gruplarla ilgilenmek olduğu için insanları sevmesi gerekiyor başta. Diğer sosyal bilimlerde de böyledir ama sosyal hizmetlerde pratik ve teori arasındaki ilişki çok yoğun olduğu için daha bir ön plandadır bu insan ilişkileri.

Son olarak Sosyal Hizmet Bölümü'nden mezun olan öğrencilerin iş bulma olanaklarından biraz bahsedebilir miyiz hocam?

Söylesenim başında da söylediğim gibi şu anda alanın neredeyse boş olduğunu söyleyebiliriz. Dolayısıyla önümüzdeki 10-15 sene boyunca bu alanda iş bulma imkânlarının çok geniş olacağı kesin. Bugüne kadar sosyal hizmet kurum ve projelerinde sosyal bilim alanının herhangi bir bölümünden mezun olanlar kolaylıkla istihdam edilebiliyorlardı. Ama artık bu bölümün mezunları alanın vazgeçilmez olacaktırlar. Bu nedenle de mezunlarımızın kendilerini iyi yetiştirmeleri halinde kolaylıkla iş bulabileceklerini söyleyebiliriz.

Son olarak, akademik alanda da, yani eğitimci anlamında da ciddi bir ihtiyacın olduğu ve bu ihtiyacın daha da büyüyeceği açık. Lisans mezunlarımız

sadece sahada değil, aynı zamanda teorik alanda da kendilerini yetiştirerek, lisansüstü eğitim imkânları çerçevesinde akademik alanda da söz sahibi olabilirler.

sadece sahada değil, aynı zamanda teorik alanda da kendilerini yetiştirerek, lisansüstü eğitim imkânları çerçevesinde akademik alanda da söz sahibi olabilirler.

'Ayna' özel gösterimde...

MÜHAM

Yönetmenliğini ve senaristliğini Güzel Sanatlar Fakültesi Görüntü Sanatları Bölümü 3. Sınıf öğrencisi İrmak Yamaç'ın, danışmanlığını Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema Bölüm Başkanı Yrd. Doç. Dr. Cenk Demirkıran'ın yaptığı 'Ayna' adlı kısa film, 11. Uluslararası İzmir Kısa Film Festivali'nde özel gösterimle İzmirliyle buluştu.

Daha iyi bir dünya için; felsefe ile...

İyi, güzel ve doğruyu bulmayı kendine her daim amaç edinmiş felsefe kültürünü, tüm yurttaşlarla beraber

zenginleştirmeyi hedefleyen 'Felsefe Atölyesi' başladı.

Yasın TOPKAYA

Maltepe Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nün Maltepe Belediyesi ile birlikte düzenlediği ve İstanbul'un altı ilçesini kapsayan Felsefe

Atölyesi'nin ilk buluşması 9 Ekim'de gerçekleşti. 25 Aralık tarihine kadar sürecek belirtilen program; "iyi, güzel ve doğruyu bulmak için soralım, tartışalım, bilgiyle zenginleşelim"

günleri saat 11:00 - 13:00 arasında, Maltepe Belediyesi Yılmaz Mızrak Kültür ve Sanat Merkezi'nde birer sunum yapacak. Atölyenin ilk konuşmacılarından Betül Çotuksöken,

çağrısıyla başladı. Program kapsamında her konuşmacı, Cumartesi

insanın ihtiyaçlarının, gereksinimlerinin ve değerlerle karşılaştığı noktada ortaya çıkan gerilimi çözüme götürme yolunun eleştirel bakışla irdelenmesinde felsefenin gerekliliğine değinerek; "Sadece yaşamakla yetinmemek, kavramlarımızın, hareket noktalarını bilinçli yapmak için felsefeye ihtiyaç var" sözleriyle programın amacını özetledi.

Dr. Özden Bademci:

“Sokakta yaşayan çocuklar son derece kırılğan çocuklardır.”

Üniversitemizin araştırma merkezlerinden biri olan SOYAÇ, çalışmalarına devam ediyor. Sokakta yaşayan ve çalışan çocukların, kendileriyle çalışacak gönüllüler ile güvenli bağlanma ilişkisi kurarak onların bilişsel, psikososyal gelişimlerine katkıda bulunan ve topluma entegrasyonlarına katkı sağlamalarını amaçlayan ‘Çocuklarla Birlikte’ projesi başladı.

BUSE ÖZNALÇIN

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Genel Müdürlüğü ile üniversitemiz arasında imzalanan 18.03.2010 tarihli protokol doğrultusunda, üniversitemizin Psikoloji, Hukuk, Sosyoloji, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik ile Uluslararası İlişkiler ve Avrupa Birliği bölümlerinden 26 öğrenci ile ‘Çocuklarla Birlikte’ projesine 8 Ekim’de başlandı. Proje için Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Genel Müdürlüğü’nden resmi onay alındı.

Projeye katılan 26 gönüllü öğrenci; süpervizörleri Dr. Özden Bademci, Yrd.Doç.Dr. İrem Akduman, Yrd. Doç.Dr. Iğın Gökler ve Uzm.Psk. İpek Pur ile birlikte 8 Ekim tarihinde ilgili kuruluşlara giderek çocuklarla tanışmadan önce kurumun kuralları, koşulları, çalışma sistemleri hakkında oryantasyona katıldı. Çocuklarla ilk buluşma ise 15 Ekim’de gerçekleştirildi.

SOYAÇ’ın üç projesinde de gönüllü olan biri olarak, bu tarz projelerin mesleki ve profesyonel gelişimin ötesinde, insanın kişisel gelişimine ciddi katkı sağladığını düşünüyorum. İnsan, hem kendisini daha iyi tanımayla başlıyor hem de hayatı daha farklı anlamlandırıyor. Bunun da ötesinde tehlike, tehdit ve travmatik yaşantıların tam ortasında yaşam mücadelesi veren bir çocuğun sizin sayenizde mutlu olup gözlerinin içinin gülmesi, size güvenmesi yaşanan en güzel duygulardan biri. SOYAÇ gönüllüleri olarak biz bu yola 26 öğrenci ve dört hocamızla birlikte çıktık ve şundan eminim ki zamanla bir virüs gibi gönüllülüğü herkese bulaştırıp, bu çocuklara gözlerini kapayanların gözlerini açıp kocaman bir aile olacağız. Tabii ki ‘Çocuklarla Birlikte’...

Proje Koordinatörü Dr. Özden Bademci, ‘Çocuklarla Birlikte’ projesi ve Sokakta Yaşayan ve Çalışan Çocuklar için Uygulama ve Araştırma Merkezi (SOYAÇ) hakkında merak edilen tüm soruları cevapladı.

Bu proje nasıl ortaya çıktı biraz bahsedebilir misiniz?

Projenin nasıl ortaya çıktığından bahsetmeden önce projeye destek veren Psikoloji Bölümü Başkanımız Doç. Dr. Iğın Gökler’e, Yrd.Doç.Dr. İrem Akduman’a, Uzm.Psk. İpek Pur’a, Yrd. Doç.Dr. Figen Karadayı’ya, üniversite dışından destek veren uzmanlara ve gönüllülerimize (Yıldız Kesici, Ecem Üretmen, Buse Öznalçın, Hilal Tamkoç, Duygu Uğur, Simge Erdoğan, Çağla Begüm Yüce, İsmail Aykut Öztürk, Tuğçe Gündüz, Alev Yenedünya, Yeliz Bayraktar, Elif Sağlam, Özlem Alkaya, Merve Baysal, Şeyma Kaplan, Damla Sedef Güler, Kenan Demirel, Seren Örtüklü, Nisan Su Tablaci, Nurdan Koç, Gülcan Adıgüzel, Cemre Ceren Tan, Hasret Düzoza, Ayşegül Duman, Ecem Bayraktar, Burcu Akyüz) çok teşekkür ederim.

Projemiz, başarılı uluslararası ölçekte kanıtlanmış JUCONI Vakfı’nın hizmet modeli örnek alınarak oluşturulmuş bir projedir. JUCONI Modeli, 2008 yılında Dünya Bankası ve UNESCO tarafından en iyi hizmet ödülünü almış olan ve uluslararası akademik çevrelerce de başarılı kabul edilmiş olan bir hizmet modelidir.

JUCONI Modeli’nde üniversite öğrencileri sokakta yaşayan çocuklar ile birebir çalışıp onlar ile güvenli bağlanma ilişkisi kurarak çocukların topluma kazandırılmalarını sağlamaktadır. Öğrencilerin düzenli süpervizyonlar ile desteklendiği bu modelde daha önce sokakta yaşayan çocukların %85’inin tekrar sokağa dönmediği görülmüştür. Hatırlayacağınız; JUCONI Vakfı’nın uluslararası direktörü Sylvia Reyes merkezimizin açılışında bir konuşma yaparak bize hizmet modellerini detaylı bir şekilde anlatmıştı.

Proje SHÇEK’in ‘sokak çocuklarına’ hizmet veren ilgili kuruluşlarında, kuruluşların meslek elemanları ve yöneticileri ile işbirliği içinde yürütülmektedir. Projede yer alan gönüllülerimiz kuruluş çalışanları ve projede görev alan ilgili öğretim elemanları ile birlikte her bir çocuğun ihtiyaçları doğrultusunda hazırlanacak olan bireysel çalışma planına göre hareket etmektedir. Her bir gönüllümüz haftada iki saatliğine kuruluşa giderek beraber çalıştığı çocuk ile vakit geçirir.

Projenin amaçları nelerdir?

Temel amacımız, çocukların kendisi ile çalışacak gönüllü ile güvenli bağlanma ilişkisi kurması yolu ile onların bilişsel, psikososyal gelişimlerine katkıda bulunularak topluma entegrasyonlarına katkı sağlanmasıdır. Bunun dışında SHÇEK’in verdiği hizmete destek olunması, gönüllü üniversite

öğrencilerinin profesyonel ve kişisel gelişimlerine katkıda bulunulması, üniversite öğrencilerinin boş zamanlarını verimli bir uğraşla değerlendirerek üretken olmaları, toplumsal sorunlara duyarlı bireyler olarak topluma kazandırılmalarına katkı sağlanması ve bu projenin Türkiye’nin farklı illerinde hizmet veren SHÇEK kuruluşları ve diğer üniversiteler için örnek oluşturması da amaçlarımızın içerisinde.

Herhangi bir etik sorunla karşılaştığınızda üstesinden nasıl geliyorsunuz? Projenin sınırlılıkları nelerdir?

Sokakta yaşayan çocuklar travmatize olmuş ve son derece kırılğan çocuklardır. Onların bu çok kırılğan özellikleri dikkate alınarak kendileri ile çalışacak olan gönüllülerimiz, Psikoloji Bölümü öğretim elemanları tarafından büyük bir titizlikle seçilmiştir ve sürekli olarak düzenli toplantılarla desteklenmektedirler. Gerekliğinde üniversite dışından da bu konuda deneyimli uzmanlarla işbirliği yapmaktayız.

Sokakta yaşayan çocuklar ile çalışmak son derece meşakkatli ve duygusal olarak çok yorucu bir iş, bu nedenle de bu gruptaki çocuklar ile çalışacak olan öğrencilerin tükenmişlik yaşamamaları için düzenli toplantılar ile onlara duygusal destek verilmektedir. SHÇEK, hizmet verdiği grubun özellikleri nedeni ile devletin son derece hassas kurumlarından. Bu nedenle kurumda çalışmaya başlayan öğrencilerin kurumun ve çalıştıkları grubun hassas yapısının sürekli bilincinde bir şekilde hareket etmeleri, aldıkları eğitimler ve yaptığımız düzenli toplantılarla sağlanmaktadır. Bu konuda SHÇEK yetkilileri ve çalışanları ile sürekli iletişim içinde olunarak gizlilik esaslı temel alınmakla birlikte çocukların hiçbir şekilde ses ve görüntü kaydı alınmamaktadır.

Projeye katılmak isteyen gönüllüler için herhangi bir önkoşul var mı?

Öncelikle projede yer almak isteyen gönüllülerimizin Toplum Gönüllüleri Vakfı tarafından verilen ‘Beş Anahtar Eğitimi’ni almaları gerekmektedir. Projede yer alan gönüllülerimiz 2010 Mayıs ayında bu eğitimi almışlardır. Bu eğitim Sarı, Mavi, Kırmızı, Yeşil ve Beyaz anahtar eğitimleridir. Bu anahtar eğitimi, gönüllülerde sivil toplum, proje ve gönüllülük gibi temel kavramlar hakkında farkındalık yaratarak gönüllülerin bu kavramlar ve ortak yaratıcı fikirler çerçevesinde buluşturulmaları için önemlidir. Anahtar eğitimlerini alan öğrencilerden daha sonra ‘Slumdog Millionaire’ filmi izlemelerini ve bu filmin onlarda uyandırdığı duygu ve düşünceleri yazmaları istedik. Son olarak da öğrenciler ile bireysel görüşmeler yaparak projenin gönüllüleri belirlendi.

Bu projede yer alan öğrencileri seçerken dikkat edilen kriterler nelerdir?

Empati yeteneği yüksek, iletişim becerileri gelişmiş, kişisel farkındalığı yüksek ve projeye düzenli bir şekilde devam edebilecek olan öğrenciler seçilmiştir. Projede yer alacak gönüllü öğrenciler, ilgili branşların temel eğitimini alan bölümlerinden seçilmiştir. SOYAÇ projeleri üniversitemizin bütün bölümlerinin hatta

diğer üniversitelerin öğrencilerine de açıktır.

Proje süresince gönüllüler hangi eğitimleri alacaklar?

Öğrencilerimiz; madde bağımlılığın dan travmaya, akran eğitimden sokak çocuğu olgusu üzerine kuramsal ve uygulamaya dönük bilgileri içeren çok çeşitli eğitimler alacaklardır. Eğitimciler sadece üniversitemizin akademisyenleri değil, üniversite dışından da konusunun uzmanları kişilerdir. Bu bağlamda üniversitemizin İnsan Hakları Merkezi ile işbirliği de yapılmaktadır. Ayrıca SHÇEK’in deneyimli idarecileri ve uygulamacılarından da eğitimler alınacaktır.

2011-2012 akademik yılında da bu proje devam edecek mi?

2011 Akademik yılının sonunda proje o akademik yıl için sona erecektir. Genel Müdürlük’ün projeye devam edilmesine karar vermesi halinde bir sonraki akademik yılda projeye devam edecek ve devam etmeyecek olan gönüllüler belirlenerek devam etmeyecek olan gönüllülerin yerini alacak yeni gönüllüler tespit edilecektir. Çalışılmakta olan bir çocuğun gönüllüsü eğer projeye devam etmeyecekse o çocuk eski gönüllüsü tarafından yeni gönüllüsü ile tanıştırılarak son iki çalışmayı birlikte yapacaklardır. Böylece çocuğun yeni gönüllüye alışması da sağlanmış olacaktır.

Aile ve Eğitim Semineri

Marmara Koleji ve Marmara İlköğretim Okulu rehber ve psikolojik danışmanları, ‘Aile ve Eğitim’ konulu bir seminer verdi.

MÜHAM

İnsanın tüm yaşamını etkileyecek kadar önemli olan aile içi iletişimin eğitime ve yaşam başarısına yansımaları konusunda velilere destek olmak ve rehberlik yapabilmek amacıyla, 23 Ekim Cumartesi günü, Marmara Koleji ve Marmara İlköğretim Okulu’nda Prof. Dr. Ayla Oktay tarafından ‘Aile ve Eğitim’ konulu seminer, velilerin yoğun katılımıyla gerçekleştirildi.

Seminerde özellikle okul öncesi ve ilköğretim yıllarında ailenin çocuğun kişilik gelişimi, karakter oluşumu ve yaşama bakışı açısı kazanmadaki yadsınamayacak değeri üzerinde duruldu.

Öğrencilerin akademik ve sosyal alanda yaşam becerileri kazanma sürecinde onlara verilen eğitimin, sunulan ortamın ve kurulan iletişimin çok önemli bir etkiye sahip olduğu bilinciyle, Marmara Koleji ve Marmara İlköğretim Okulu rehber ve psikolojik danışmanlarının düzenlediği aile ve eğitim konulu seminer, velilerimiz

ve öğretmenlerimiz için son derece verimli oldu. İlerleyen tarihlerde farklı konularda farklı kişiler tarafından gerçekleştirilecek olan seminerlerin devam etmesi planlanıyor.

Finlandiyalı misafirlerimiz

Marmara Koleji, değişim programı aracılığıyla uluslararası ilişkilerini güçlendiriyor. Bu kapsamda Finlandiya Lammi Upper Secondary Okulu’ndan on öğrenci misafir edildi.

Marmara Koleji, bu sene başlattığı değişim programını çerçevesinde dünyanın çeşitli ülkelerinden konuklar ağırlamaya başladı. Değişim Programı kapsamında, Finlandiya Lammi Upper Secondary Okulu’ndan 20-27 Ekim tarihleri arasında on Finlandiyalı öğrenci, öğretmenleri ile birlikte Marmara Koleji’nde misafir edildi. Program çerçevesinde çeşitli sunumlar ve gezilerle misafirler, Türk kültürünü tanıma fırsatını

buldular. Konuk öğrenciler, ülkelerinden sıcak dostluklar kurarak ayrıldılar.

Nisan ayında Türk öğrencilerin de Finlandiya’yı ziyaret etmesiyle bu programın ikinci aşamasının gerçekleştirilmesi planlanıyor. Program tamamlandığında, Türk ve Finlandiyalı öğrencilerin bu arkadaşlığının ömür boyu sürmesi ve bunun dünya barışında küçük de olsa bir adım olması bekleniyor.

Esin Övet ile magazin gazeteciliği turu

Mecidi Murat UYGUN, Efecan MARTER

Magazin gazeteciliği, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de hem en çok eleştirilen hem de en çok takip edilen alan olmayı sürdürüyor. Türkiye’nin sayılı kadın magazin gazetecilerinden Esin Övet ile çalıştığı alanın gelişimi ve sorunları üzerine konuştuk.

On altı yılını doğru, ilkeli ve seviyeli magazinlik uğruna harcamış, muhabirlikten gelen ve şu anda Habertürk gazetesinde çalışan ünlü magazin yazarlarımızdan Esin Övet ile magazin gazeteciliği üzerine çok özel bir sohbet gerçekleştirdik. Esin Övet, magazin gazeteciliğinin dünü, bugünü ve yarını hakkında yönelttiğimiz tüm sorulara samimiyetle yanıt verdi.

Kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Çok asi bir gençlik geçirdiğimden hareketliliği severim. Dolayısıyla, masa başında çalışmak bana göre değil. 1994 yılında Kenan Erçetingöz vasıtasıyla, Sabah Gazetesi’nde muhabir yetiştirmek için stajyer arandığını duydum. Başladım ve bir ay sonra istediğim performansı yakalayabildim. On yedi yaşında olmama rağmen, gazeteciliğin en önemli sarı basın kartı olan 212’li gazeteci oldum. Magazini çok sevdim ve paparazzi olarak başladım. On altı yıldır da bu işi severek yapıyorum.

Sizce ülkemizde magazine nasıl bakılıyor ve magazine duyulan ilgi nasıl?

Magazin çok güzel bir şey, dolayısıyla tüm dünyada magazine ilgi büyük. Fakat magazin kültürü oluşmayan kesimin varlığından ötürü, magazin henüz is-

aynı mesleği yapan bir erkekten pek farkınız kalmıyor. Bu mesleği yapabilmek adına başta okul hayatım olmak üzere birçok şeyi erteledim. Şimdi bu mesleğe atılmak isteyenlere tavsiyem ‘biraz daha düşünceleri’ olur. Çünkü dışarıdan görüldüğü kadar kolay olmayan, emek, özveri ve fedakârlık isteyen bir meslek bizimkisi. Ayrıca şunu söyleyebilirim ki, gazetecilik çok para kazandıran bir meslek değil. Fakat her meslekte olduğu gibi bu meslekte de işine saygı gösterip doğru adımlar atabilenler iyi konumlara ulaşabiliyorlar.

Ünlülerin muhabirlere verdiği sert tepkiler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Çok kapsamlı bakılması gereken bir konu bu aslında. Kimi zaman muhabirler kimi zaman da ünlüler haklı durumda. Her iki tarafın da saygı çerçevesinde hareket etmesi en makul olanı. Her ünlü cevap vermek zorunda değil ama her muhabir sormak zorunda, çünkü bu onun ekmeğini kazandığı

kalelerinden” diye bir yorumu rastladık. Bu konuda ne söylemek istersiniz?

Öncelikle teşekkür ederim. Evet, bu tür yorumlar beni mutlu ediyor. Hatırladığım bir şeyi paylaşayım sizinle.

“Bu mesleği yapabilmek adına başta okul hayatım olmak üzere birçok şeyi erteledim.”

Geçen gün bir hanımın benim için; “Bu gazeteci yazıyorsa, doğrudur” diye bahsetmesi kendi adıma çok gurur vericiydi. Çok zorluk, sıkıntı çektiğim anlar oldu ama hepsine değdi. Ben yıkılmayıp, kalıcı olanlardan olmak istedim her zaman. Sonuçta, karşı karşıya kaldığım insanlarla bir gün tekrar iletişim kurabilme olasılığının olduğunu düşünüyorum.

Yaptığınız haberler neticesinde hakkımızda hiç dava açıldı mı? Ya da dava açtığımız kişiler oldu mu?

Magazinde dava yolu çok açıktır. Fakat ben, kendimden örnek vermem gerekirse, insanların özel hayatlarını takip eden, dedikodu yazan bir yazar olarak en az davası olan yazarlardan biriyim. Evet, dava edildiğim haberler oldu. Hatta 2000’li yıllarda bir milletvekili ile bir bayan arasındaki aşkı yazdığım için hakkımda tutuklanma kararı çıkartıl-

insanlara dava açmak hiçbir etik kurala uymamaktadır. Magazin gibi herkesin sürekli birbirinin yüzüne baktığı bir camiada bu gibi durumların, gelişen Türkiye Cumhuriyeti’nde tarihe karışması gerekir.

Elinize geçen müthiş bir haberin karşınızdakini rahatsız edip etmeyeceğini düşünür müsünüz?

Karşımdaki insanların hiçbir zaman yaptığım haberlerden rahatsız olmasını istemem. Ancak elimdeki kaynaklardan eminsem -ki emin olmadan haber yapmam- yakın arkadaş olduğum sanatçılardan biri olsa dahi, ölçülü bir biçimde o haberi yaparım. İş başka dostluk başkadır, onlar da bunu bilirler.

Yaptığınız haberler neticesinde hiç tehdit edildiniz mi?

Magazin, diğer sektörlere nazaran ucu oldukça açık ve bir o kadar tehlikeli bir alan. Tehdit konusuna fazla girmek istemiyorum ama bu tip bir durumla karşı karşıya kaldığım zamanlar oldu.

Bir magazinçi olarak asparagas haberler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ne yazık ki asparagas haber yapan çok magazinci var, fakat öyle bir zaman geliyor ki bu tür insanlar magazin dünyasından silinip yok oluyorlar. On altı yıllık tecrübeme dayanarak söyleyebilirim ki çok ünlü olan magazin yazarları bile bugün yerlerini başkalarına devrettiler.

Bir yazar için en önemli nokta özgürlüktür. Bu konuda çalışmakta olduğunuz Habertürk gazetesinden memnun musunuz?

İki yıldır Habertürk’te çalışıyorum ve iyi ki buradayım. Daha önce Sabah Gazetesi’nde çalışıyordum, fakat bu kadar cesur yazamıyordum. Habertürk artık benim son durağım olur diye hissediyorum. Habertürk’te yazılarma hiç müdahale edilmiyor, çok özgürlükçü ve yenilikçi bir ortam var. İnsan bu ortamda kendini daha iyi hissedip, yaptığı işte daha verimli olabiliyor. Ancak, ülkemizde olsun yurtdışında olsun gazetecilerin, bilhassa magazin gazetecilerinin en büyük sorunlarından biri çıktığı haberlere müdahale edilmesi ve dolayısıyla haber yapabilmek özgürlüklerinin kısıtlanmasıdır. Bu konuda medya patronları başta olmak üzere herkesi duyarlı olmaya davet ediyoruz, çünkü gazeteci muhalif olandır ve sesini kısmak yerine tam tersi açmak gerekir.

Son olarak size sormak istediğimiz bir soru var. Esin Övet, “dünyaya bir kez daha gelsem gene magazin yazarı olurum” diyor mu?

Bir seçim hakkım daha olsa, kesinlikle magazin yazarı olmak isterdim.

tenilen noktada değil. Daha bilinçli ve özgüveni yüksek bir toplumun varlığı, magazin kavramının değerini yükseltip onu daha eğlenceli hale getirebilir. Hayatımda hiç magazin okumadım diyen insanlar bile ünlüler dünyasını az çok bilir, yani ülkemizde biraz da gizli okurlarımız var.

Mesleğinize ait zorluklardan biraz bahseder misiniz?

İlk önce şunu belirtmeliyim ki, ben gece hayatında yer alıp, bu haberleri kaleme alan tek bayan yazarım aslında. Tabii ki kadın olmanın bu meslekteki zorlukları çok. Fakat bir noktadan sonra

yol; yani mesleği. Kısacası her birey karşısındakine saygı göstermeli.

Sanat camiasından en çok beğendiğiniz isimler kimler?

Tarkan ve Kenan Doğulu’nun yeri çok farklıdır benim için. Çünkü bu sanatçılar emeğe gerçek anlamda değer verirler. Gözlemediğim kadıyla, ayırt etmeksizin sorulan her soruya en içten şekilde cevap verirler. Benim için çok değerli, kıymetli iki insandır.

Hakkınızda yaptığımız ufak çaplı bir araştırma sonucunda “güçlü kirlenen magazin gazeteciliğinin yıkılmayan son

muştı. Bu konudaki görüşüm, aileyi çok fazla rencide edecek bir haber olmadığı sürece karşınızdaki insanı mahkemeye vermemektir. Çünkü mesleğim gereği, karşı karşıya kaldığım insanlarla bir gün tekrar iletişim kurabilme olasılığının olduğunu düşünüyorum. Ancak, günümüzde insanlar en ufak konularda bile birbirlerini dava eder duruma geldiler. Bizler birey olarak empati yapabilmek yeteneğimizi ne kadar güçlü tutarsak, karşınızdaki insanları da o kadar iyi anlarız. Yapılan haber içinde yalan bulunuyorsa tamam, ancak doğru ve düzgün bir biçimde yapılan haberin ardından, sırf gerçekler hoşunuza gitmedi diye

Haşay'lı
DÜRÜMCÜ®
Hacı Usta
Kuruluş 1960
Bilginin Lezzet

Hepimizin özlemine çektiği; ailemiz ve dostlarımızla yemek yerken sohbet edebileceğimiz nezih bir ortam değil midir?
Dürümcü Hacı Usta; özel baharatlarla terbiye edilmiş et ve tavuk çeşitleri ile sizi ve dostlarınızı ağırlamak, misafir etmek için bekliyor.

Ev ve İşyerlerine servisimiz vardır. Mobil pos ile kapıda ödeme kolaylığı.
Alo Paket:
0216 441 41 62-0535 200 79 63

Erol Günaydın:

“Radyonun ahşap kokusuna aşığım”

Birgül MERTOĞLU, Meltem SEZER, Zeynep KUT

Usta sanatçı Erol Günaydın ile radyo üzerine hoş bir sohbet gerçekleştirdik.

Radyo ve radyoculuğun geçmişi ve bugünü arasındaki farkları düşünüp bu konuda araştırma yapmaya karar verdiğimizde aklımıza ilk gelen isimlerden biri Erol Günaydın'dı. Tiyatro, sinema, seslendirme gibi pek çok alanda çalışmalarını olduğunu biliyorduk. Biraz araştırdığımızda 1950'li yıllarda radyo piyeslerinin vazgeçilmez isimlerinden biri olduğunu, 1967 yılında 4. Altın Portakal Film Festivali'nde senaryosunu da yazdığı Güzel Bir Gün İçin filmiyle En İyi Senaryo ve En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu ödüllerini aldığını, Nasreddin Hoca ve meddah tiplerleriyle ünlendiğini, televizyonda yayınlanan Ayı Yogi seslendirmesi ve Çiçek Taksi dizisindeki Ramço karakteriyle hafızalara iyice yerleştiğini, sadece 2009'da vizyona giren beş filmde oynadığını öğrendik. Bunca deneyimi bulunan usta tiyatrocunun deneyimlerini bize aktarmasını çok istiyorduk. Bu arzumuza rağmen reddedilme korkusunu da taşıyor değildik. Tüm endişelerimizi bir yana bırakarak aradığımızda bize çok sıcak davrandı ve hemen ertesi gün için randevulaştık.

Radyoda çalışmaya nasıl başladınız ve radyo o yıllarda sizin için ne ifade ediyordu?

Galatasaray Lisesi'nde tahsilimi yapı-

elim kanda olsa hiçbir ücret almadan, düşünmeden muhakkak giderim. Çünkü radyo benim başlangıç dönemlerimden, gençliğimden alışkanlığım. O zamanlar İstanbul'un en ünlü insanları, en ünlü şarkıcıları hep radyonun içinden çıkmışlar, radyodan yetişmişlerdir. Şimdi televizyon var, radyo kadar yararlı değil insanlığa, topluma. Örneğin o dönemde radyodan 'arkası yarın'larla edebiyattan temsiller verirdik. Sait Faik'ten, Orhan Veli'den, Oktay Rıfat'tan, Melih Cevdet Anday'dan, Ömer Seyfettin'den bütün hikâyelerimizi günlük olarak kısım kısım oynardık. Biliyorsunuz bizim halkımız okumayı pek sevmeyiz, böyle radyodan dinleyerek bütün kitapları okumuşlardır. Çoğu hikâyeleri, romanları, masalları radyodan öğrenmişlerdir. Ben çok keyif alırdım radyoda gidip oyun oynamaktan. Bir sürü arkadaş her gün radyoda toplanır, temsiller verirdik. Bazen de Cumartesi, Pazar günleri gider canlı yapardık yayını. Bizi oraya toplarlardı; skeçler yapılırdı, şarkılar türküler söylenirdi, aynı anda radyo salonunda halk da olur ve anında canlı yayın olarak yayınlanırdı. Ben İsmail Dümbüllüleri, orta oyunlarını, muhabbetleri orada tanıştım. Radyonun müthiş yararlı, müthiş faydalı, en ücre köşelere kadar uzanan ve halka çok şeyler öğreten, anlatan bir eğitim aracı olduğunu çok iyi biliyorum. Hala çok seviyorum radyoyu.

tartışma programları olsun, eğitim programları olsun, şiir saatleri olsun her saat ayrı bir güzelliğidir.

Bir de radyoda insan disipline oluyor. Düzgün konuşmayı, güzel Türkçe konuşmayı öğreniyor. Şimdi bilmi-

Türkçe'ye hocalarımız çok dikkat ediyordu dediniz. Peki, eğitiminiz dışında radyoda yöneticiler tarafından dil kullanımında bir zorlayıcılık, bir kısıtlama var mıydı?

Tabii yanlış şeyler söylediğimiz zaman

olarak kullanamıyorduk. Ama reklam için öyle çok ücret istemezlerdi.

Gençlik yıllarınızda en çok sevdiğiniz, dinlediğiniz, en fazla aklınızda yer etmiş, radyo programı hangisidir öğrenebilir miyiz?

Orhan Boran'a bayılırdım. Onun 'Yuki'lerine bayılırdım. Bir de kendi oynadığım 'arkası yarın'ları çok severdim.

Peki, şu anda hala radyo dinler misiniz? Sürekli takip ettiğiniz programlar var mı?

Radyo dinlerim. Evde pek fazla dinlemiyorum ama dışarı çıktığım zaman, bir yere giderken, arabada daha çok dinlerim. Ama sürekli dinlediğim bir şey yok. Beni bayramlarda, özel günlerde radyodan çağırırlar, giderim orada muhabbet ederim. Radyo benim ilk göz ağrımdır, ondan vazgeçmem. Onun o ahşap kokusunu da severim, içindeki kültürü de severim.

Şu anda baktığımızda bazı insanlar keşke eskisi gibi bilgilendirici programlar olsa da dinlesek, izlesek diyerek yakınıyor. Diğer taraftan medya yöneticileri ise halk bu programları istiyor, diyorlar. Sizce gerçekten halkın istediği doğrultuda programlar mı yapıyor?

Hayır, yalan söylüyorlar radyoda böyle bir şey yok. Televizyonda rating almak için yapıyorlar. Ama bu da yanlış. Sen halka ne verirsen onu alır. Biz o zamanlar hiçbir talepte bulunmuyorduk. 'Arkası yarın'lar ayarlanıyordu, edebiyat eserleri bize geliyordu, çalışıp oynuyorduk. Güzel icra edilip, güzel oynandığı takdirde hepsi heyecanla takip ediliyordu. Ama şimdi böyle ucuz şeylere alıştıyorlar. Çünkü yöneticiler de artık cahilleşmeye baş-

ladı. Eskiden Baki Süha Edipoğulları gibi çok kaliteli insanlar vardı ve çok kaliteli işler yaparlardı. Gayet güzel piyesler, oyunlar, konuşmalar, muhabbetler, şiirler, müzikler radyoda yer alırdı. İnsanlar zevkle seyrediyor ve çok şey öğrenirlerdi.

Türkçe dili üzerine konuşmalar vardı. Herkes oturur dinlerdi. Pehlivan fıkraları da verilirdi, boks maçları da verilirdi. Eşref Şefik boks maçlarını tatlı tatlı anlatırdı. Orhan Boran'ın 'Yuki'si vardı. Şiirinlikler içindeydi radyo, dayanılmaz güzellikleri vardı. Hiçbir zaman da ucuzluğa sapmazdı. Şimdi bakıyorum ucuzluk başladı. Hiç doğru dürüst haber yok, bilgi saati yok. Çocuklarımıza acıyorum, onların seyredeceği bir çocuk saati bile yok.

Güldürüler hırçınlaştı, spikerler bile çok kötü konuşuyorlar. Onun için televizyon gelene kadar radyo çok müthişti, televizyon geldikten sonra da bozulmadı, yine güzel güzel devam etti. Ne zaman sektör tekelleşti ondan sonra televizyon ve radyo bozulmaya başladı. Çünkü çoğaldılar ve çoğalınca birbirleriyle reyting yarışına başladılar. İşte ucuzluk ondan sonra başladı. Televizyonlarda da öyle.

Son olarak biz gençlere önerileriniz neler?

Size önerilerim; bu sektördeki bütün yanlışlıkları görüyorsunuz, bunlara karşı mücadelelerinizi sürdürün. Merak etmeyin nasıl olsa bir gün düzelecek. Benim gençliğe güvenim var. Bu millet bata çıka gider ama bir yerden çıkar. Yalnız çok yazık, yeniden aynı Türkçe'ye kavuşacak mıyız, onu biliyorum. Bu yüzden çok üzgünüm.

tuğım sırada amatör olarak tiyatroya başlamıştım. 1950'lerde bir yandan tiyatro yapıyordum bir yandan da cep tiyatrosunda Dormen'le çalışıyordum. O civarlarda yavaş yavaş da radyo piyeslerine gidiyordum. O zamanlar radyoda plaklar kullanılıyordu; bir defada, teklemeyen kayıt almak zorundasınız, 'olmadı tekrar alalım' deme şansınız yok. Hiç unutmam, heyecan içinde öyle bir piyes almıştık; Moliere'in küçük bir oyunuydu. İlk defa radyoda öyle başladım.

O yıllarda sadece İstanbul Radyosu vardı. Yapılışını bilirim İstanbul Radyosu'nun ve çok severim, ilk göz ağrımdır. Mis gibi ahşap kokusu vardır. Bugün bile, bu yaşımda, ne zaman İstanbul Radyosu'ndan çağırılsam, iki

Sinemada, tiyatrodaki pek çok rolde gördük sizi. Hem senaryo, hem oyunculuk dalında Altın Portakal ödülünüze de var. Radyoda da piyesler var, seslendirme var...

Evet. Yalnız şunu da ekleyim; radyo piyeslerine her oyuncu gitmezdi. Çünkü sinema oyuncularının radyoyla alakası yoktu, tiyatrocular radyoya giderdi. Biz Şehir Tiyatrosu'nda çalıştığımız arkadaşlarla oyunun kadrosuna göre toplanırdık ve tıpkı tiyatro temsilleri gibi hepimiz bir araya gelirdik muhabbetler eder, gülüştür, bir yandan da provalar yaparak oyunları hazırlardık. Kimler geldi geçti, çoğu şimdi hayatta değil. Sonra bazı ramazan programlarında çalışırdık, gece sahur programları yapardık. Radyodaki

yorum radyoda o güzellikler var mı? İstanbul Radyosu'nda zannediyordum vardır, bozmamıştır, ama televizyonda Türkçe çok bozuldu. Türkçemiz kayboldu gitti. Radyoda çok dikkatli konuşuyorduk. Yanlış bir kelime söylememeye, yanlış telaffuz etmemeye çok dikkat ediyorduk. Yayınlarımızı tamamen öztürkçe olarak yapıyorduk. Ne zaman ki televizyon çıktı bu Türkçe'de bozuldu. Çok üzülüyorum tabii. "Okey" den, "Yes" den geçilmiyor, dilimiz İngilizce'nin kuşatması altında. O yüzden çok üzgünüm. Ben Ahmet Kudsi Tecer'in öğrencisiyim, çok dikkat ederdi, önem verirdi Türkçeyi düzgün kullanmamıza. Şimdi o incelik tamamen kayboldu. Çok üzülüyorum.

hemen uyarırlardı. Bir de tiyatrolarda eleştirmenler vardı. O kadar sertlerdi ki bir kelimeyi yanlış söylediğin zaman ertesi gün gazetede boy boy yazar, rezil ederlerdi seni. O yüzden tiyatrodaki konuşurken Türkçe'ye çok dikkat ederdik.

O dönemlerde özel tiyatrolarda da çalışıyordunuz. Radyoyu reklam aracı olarak kullanabiliyor muydunuz? Tiyatro oyununuzun veya filminizin reklamını orada yapabiliyor muydunuz?

Hayır, aksine reklam olmasın diye radyoda söylemiyorduk. Ama ayrıca reklamların yayımlandığı reklam saatlerine yer veriliyordu. Yoksa oyun içinde oynarken radyoyu reklam aracı

Yeni on iki dev adamlar için...

Geçtiğimiz Eylül ayı içerisinde oynanan Dünya Basketbol Şampiyonası'nda, başarısıyla adından söz ettiren '12 Dev Adam' yine göğsümüzü kabarttı.

Noyan KÜÇÜKÖZCAN, Deniz ENGİN

Başarı elde etmek kadar bu başarıyı devam ettirmek de önemlidir kuşkusuz... Peki, bunun için neler yapılmalı? Birçoğumuzun uykusuz kalıp hayranlıkla izlediği NBA oyuncularını nasıl bir sistemden geliyor? En önemlisi milli takımlarında nasıl oluyor da hiç bir zaman oyuncu bulmakta zorluk çekmiyor?

Çok değil bir kaç ay önce tüm Türkiye'yi sevince boğan milli takımımız ile Dünya Basketbol Şampiyonası'nda güzel bir başarıya imza attık. Bu başarı ne ilk ne de son olacak... Ama bizler her defasında ikinci olduğumuza mı sevineceğiz, yoksa birinci olmak için bir şeyler yapılması gerektiğinin bilincinde miyiz? Kuşkusuz ikincilik büyük başarı, ama neden birinci olmayalım? Final maçını izlerken aslında bunun imkansız olmadığını gördük. O çok beğenerek ve hayranlıkla izlediğimiz Amerika Birleşik Devletleri'nin hangi yollardan, hangi sistemden geldiğini model alsak nasıl olur acaba? Mutlaka finansal destekler, oyuncu yetiştirmedeki maddi yatırımlar anlamında ülkemize göre farklılık olsa da, bunun gerek devlet kanalından gerekse sponsorluklarla desteklenmesi çok da imkânsız değil... Sonuç olarak bir başarı elde edildiğinde sporcularımıza gerekli maddi ödül veriliyorsa, onların gelişimi için de bir takım maddi olanaklar sağlanabilir. Hepimiz hemfikiriz ki; bir ülkenin gelişimi, tanıtımı, marka değeri ve imajı için sanatın ve sporun yeri son derece önemlidir.

Ülkemizde futbol kadar değer bulamayan pek çok spor dalı bulunmaktadır. Aralarından sıyrılan ve adından futbol kadar söz ettiremeye de, en az futbol takımımız kadar başarı elde eden bir spor dalıdır basketbol. Dışarıdan bakıldığında basketbol oynayan sporcular lise ve üniversite eğitimi anlamında futbol oynayanlara göre daha eğitilmiş kişiler olarak bilinir. Elimizde böyle bir değer varken bunu nasıl daha iyiye doğru taşıyabiliriz diye düşünmemiz gerekir.

NBA oyuncularının kolej basketbol liginden yetişmesi, hem eğitim hayatlarının devamlılığı hem de tecrübe kazanarak başarı elde etmeleri açısından oyuncu gelişimi için son derece önemlidir. Peki, ülkemizde bu şekilde bir sistem var mı ya da altyapıya yeteri kadar önem gösteriliyor mu? Ne yazık ki hayır. Ülkemizde lise takımlarının durumu pek iyi değil. Özel okullar dahil pek çok okulda yatırım yapılmıyor. Acaba devlet aracılığıyla ya da Milli Eğitim tarafından destek verilse daha iyi olmaz mı? Ülkemizde bu anlamda büyük bir eksiklik var. Günümüzde artık 22-23 yaşındaki oyunculara genç oyuncu denilmezken, 17-18 yaşındaki oyunculara tecrübe kazandırmak açısından ve aynı anda eğitim hayatlarını sağlıklı bir şekilde devam ettirebilmeleri adına bir oluşum yaratmak, hem oyuncu gelişimi hem de ülke başarısı için çok ama çok önemlidir.

Eğitim kuşkusuz herkes için önemlidir. Ancak, altyapı takımlarında oynayan sporcular için lise ve üniversite öğrenimleri oldukça zorlaşmakta, çünkü haftanın en az 4 ya da 5 günü yapılan idmanlar, dönemsel olarak gerçekleştirilen günde çift idmanlar ve bunlara bir de maç temposunun eklenmesi ile, sporcular için ilerleyen dönemlerde ya spor ya eğitim hayatı gibi bir tercih yapılması beklenmektedir. Bir tarafta senelerini verdiği basketbol hayatı, bir tarafta ise eğitim hayatı...

Maalesef ülkemizde belirli kulüpler dışında "Sen okulu bırak basketbola yönel" sözü çok fazla kullanılıyor. Belirli kulüpler ise oyuncularını anlaşmalı okullara gönderiyor ve takiplerini de yapıyor, ancak yine de eğitimleri ikinci plana atılmı oluyor. Neden bu şekilde olmak zorunda, neden okul ve eğitim aynı anda yürümüyor? Acaba Amerika Birleşik Devletleri'nde kolej basketbolunda nasıl yürüyor bu sistem? Aslında bu sorunun cevabı çok basit: Oyuncu, öğrencisi olduğu okulun takımında oynuyor ve ders takipleri son derece iyi yapılıyor. Ayrıca en önemlisi ders notları düşüşe geçtiği takdirde uyarı alıyor ve bu durumun devamı halinde de takımla olan ilişkisi kesiliyor. Ülkemizde yetişen ve şu anda Ameri-

ka Birleşik Devletleri kolej basketbol liginde oynayan bazı oyuncularımız var. Bu tercihi yapmalarının en büyük nedeni, gerek eğitim gerekse de basketbolu aynı anda yürütmek ve NBA düzeyine çıkabilmek, çünkü kolej basketbol liginde oynayan oyuncular için bir sonraki hedef mutlaka NBA olacaktır. Bu adımları atmadan önce de, gerekli tecrübe ve deneyimi kazanarak kendilerini hem basketbol hem de eğitim açısından donanımlı bir duruma getirmektedirler.

Basına da büyük iş düşmekte...

Amerika Birleşik Devletleri'nde liseler basketbol alanında bir yarış içerisinde, çünkü onlar eğitim ile basketbolu aynı anda geliştirmeye çalışıyor. Evet, teknik imkanlar fazla, basketbola bakış açısı farklı... Ancak, lise antrenörleri üniversite takımlarına yani kolej basketbol ligine oyuncu verebilmek için bir yarış halindedir ve oyuncuların gelişimini sağlayarak üniversite takımlarına oyuncu yollamaya çalışıyorlar. İşte bizde sorun buradan başlıyor; liseler ve üniversitelerin profesyonel basketbol ile bir bağlantıları yok. Orada ise sistem son derece başarılı bir şekilde kurulmuş ve oyuncularını üniversite takımlarına yollayarak kendileri için de basın yoluyla prestij sağlıyorlar. Çünkü, antrenörlerin iyi bir üniversite takımına oyuncu yollamaları onların basında yer almasını ve isimlerinin duyulmasını sağlayacak, bu da kuşkusuz sponsorları ve yatırımları peşinden getirecek. Bu çerçevede basına da büyük iş düşmekte... Acaba ülkemizde hangi gazetede veya hangi televizyon kanalında alt yapıya yönelik ya da lise basketboluna veya üniversite basketboluna yönelik haber yer almaktadır? Bu konuda herkese iş düşüyor, çünkü sponsorlar ve yatırımlar ancak bu şekilde sağlanabilir. Eğitim anlayışını koruyarak bir sistem geliştirilmeli ve lise-üniversite bağlantısını iyi kurarak gençlerin gelişimi sağlanmalı. Ne yazık ki ülkemizde eğitim aracılığıyla spor dallarına yapılan teşvik ve verilen burslar yeterli değil. Bir ülkenin eğitim düzeyi ne kadar yükseklerde olursa, diğer alanları da o seviyede

ilerler, bu yüzden eğitim alanında hizmet veren kişi ve kurumların da bu konuya el atması şart.

Eğer biz Amerika Birleşik Devletleri kolej basketbol ligini örnek alacaksak, önemli ölçüde maddi kaynak ve bütçenin yanı sıra, ciddi sponsor ve devlet katkısını da sağlamamız gerekmektedir. Çünkü kolej basketbol liginde ciddi bir rekabet söz konusu. Öğrencilere verilen burslar olsun, basketbol salonları olsun bunların hepsi ciddi anlamda maddi yatırımlar gerektiriyor. İşte biz ne zaman bu mantaliteyi sağlarsak, o zaman ileriye dönük bir şeyler yapmış oluruz. Yoksa anlık olarak yaşadığımız sevinçler sadece tarihte kalır. Bu yüzden; "Bugün başarılıysak yarın nasıl başarılı oluruz?" sorusunun cevabını bulmak ve altyapıya yeteri önem göstermek zorundayız.

Formül belli; iyi bir sistem ve bunu hayata geçirmeyi başarabilecek kişiler...

Bir başarı istiyorsak birtakım şeyleri

gerçekleştirmeye mecburuz. Bu noktadan yola çıkarsak, o çok beğendiğimiz NBA oyuncularının sistemini kendi sistemimize içine oturtabiliriz, çünkü eğitim ikinci plana atılabilecek bir şey değildir. Basketbol ile eğitimi aynı anda götürürsek oyuncuların gelişimi açısından ileriye yönelik önemli adımlar atmış oluruz ve ile-

bütçeleme ve sponsorluk sistemiyle çok daha önemli başarılar elde eder ve yeni on iki dev adamlar kazanabiliriz. Dileriz ki birkaç ay önce milli takımımızın elde ettiği başarıyı ileri kuşaklara taşıyabiliriz ve altyapıdan iyi düzeyde oyuncular çıkartarak çıtımızı daha yükseklerle taşırız. Formül belli; iyi bir sistem ve bunu hayata

ride hem milli takımlar seviyesinde hem de yurtdışına gönderdiğimiz basketbolcular anlamında çok daha iyi yerlere geliriz. Bunun için planlı bir

geçirmeyi başarabilecek kişiler... Ardından ise, nice başarılar ve nice on iki dev adamlar...

Unisportfest Başlıyor!...

Türkiye'nin en büyük Üniversitelerarası basketbol turnuvasına Üniversitemiz Basketbol Takımı da katılacak.

MÜHAM

İstanbul Öğrenci Kulüpleri Platformu'nun, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve Üniversite Sporları Federasyonu işbirliği ile düzenlediği Unisportfest Festivali'ne katılan Basketbol Takımımız, A grubunda mücadele edecek. Fatihspor Kompleksi'nde oynanacak karşılaşmalar ve tarihleri şöyle:

6 ARALIK 2010 PAZARTESİ
AREL ÜNİVERSİTESİ- MALTEPE ÜNİVERSİTESİ
SAAT: 12.30

9 ARALIK 2010 PERŞEMBE
OKAN ÜNİVERSİTESİ- MALTEPE ÜNİVERSİTESİ
SAAT: 15.30

15 ARALIK 2010 ÇARŞAMABA
MALTEPE ÜNİVERSİTESİ- GALATASARAY ÜNİVERSİTESİ
SAAT: 15.30

Gol yağmuru!

Maltepe Üniversitesi: 7 – Galatasaray Üniversitesi: 1

Üniversite Sporları Federasyonu tarafından düzenlenen futbol hazırlık maçlarında üniversitemiz futbol takımı Galatasaray Üniversitesi'ni 7-1 yendi. Sahaya koydukları oyunla göz dolduran takımımız gelecek karşılaşmalar içinde umut vaat ediyor gözüktü. 2010-2011 Üniversiteler 1. lig futbol karşılaşmaları, 25 Şubat- 11 Mart 2011 tarihleri arasında gerçekleşecek.

Takımımızın bu karşılaşmalar sırasında da başarılarını sürdürmesini diliyoruz.

Flamenko Müslümanlara mı ait?

Bir Endülüs kültürü olan 'Flamenko'ya giriş yapmadan önce Endülüs'e bir göz atmamız gerekmez mi?

Endülüs 711-1492 yılları arasında İber yarımadasında Müslümanlığın etkisi altında bulunan bölgelere verilen isimdir. Endülüs kelime anlamı olarak "Vandallar'ın Ülkesi" anlamına gelmektedir. Müslümanların İber yarımadasındaki varlığı en son Morisko'ların 1609 yılında İspanya'dan sınır dışı edilmesiyle son bulmuştur.

Flamenko, akademik olmayan Avrupa müzik formlarından biri, Endülüs Halk Müziği ve bu müzik eşliğinde yapılan dansın adıdır.

Basit bir folk türü olmanın ötesinde karmaşık ve yoğun kültürel geleneğe sahiptir. İspanya'ya özgü olduğu bilinmesine rağmen, aslında Endülüs bölgesi kültürüdür. Bölgedeki yerliler, Müslümanlar, İspanyol Yahudiler ve Çingenerler tarafından beraberce ortaya çıkarılan bir tür olarak kabul edilmiştir. Kökenleri hakkında birçok soru işareti bulunur.

Genel inancın tersine "Flamenko" İspanya'nın müzikal folkloru değildir. Ama tabii ki İspanya'nın güney tarafı

olarak bilinen Endülüs'e özgü bir sanat formu olduğu şüphe götürmez. Flamenko'nun memleketi Cordoba, Sevilla ve Cadiz üçgeni olarak sınırlanır. Birçok Amerikalı ve Kuzey Avrupalının Flamenko'nun en önemli unsurunun dans formundaki gösteriş olduğunu düşünmelerine karşın, Flamenko üç temel öğeden oluşur; "şarkı", "dans" ve bunlara eşlik eden, son zamanlarda kendi içinde bir sanat dalı olan "gitar"dır.

Flamenko yüzyıllar önce Endülüs Çingenerleri'nin arasından çıkıp süregelmiştir. Çingenerler 12. yüzyılda Hindistan'dan Avrupa'nın merkezine göçmüşlerdir ve içlerinden bir grup 14. yüzyıl dolaylarında, kendi öz dillerini ve oryantal bazı bir müziği beraberlerinde getirerek İspanya'nın güney bölgesine ulaşmışlardır. O güne kadar Flamenko

Serhan Kürşad KANSU

yansıyan bir müzik kültürü olmak yerine özellikle Müslüman Çingenerlerin bugünlere eriştiği

kendi oryantal kökenli ve batıya ait olmayan akor yapısını ve gelişimini açıkça göstermiştir. Yüzyıllar boyunca Çingenerler aynı bölgeyi paylaştıkları İspanyol köylülerle ve Yahudilerle etkileşim halinde bulunmuşlardır; ta ki Çingenerler birçok konuda ve özel İspanyol kanunları yüzünden hor görülüp, toplumsal sorun ve güvenilmez olarak nitelendirilene kadar. Ama bu dar görüşlere rağmen kendi bağımsız müziklerini yitirmemişler ve Flamenko İspanyol halk müziğinden oldukça farklı kalmış.

Hemen hemen bütün tarihleri boyunca Çingenerler mal - mülk edinemeyen, basit işlerde, tarımda ya da maden ocaklarında çalıştırılan bir halktır. Bazıları hayatlarını kazanmak ve makul bir hayat sürmek için yeteneklerini demircilikte ve kuyumculukta kullanmışlar ve bu

sıralarda Flamenko günlük yaşamda, yakın aile ve arkadaş toplantılarında aynı zamanda maden ocaklarında çalışan işçilerin ve demircilerin ara sıra söyledikleri şarkılar olarak yer edinmeye başlamış.

Şarkılarında ise kendi gerçek yaşamlarındaki sıkıntı ve mutsuzlukları ifade etmişler. Bu bağımsız anlatım ve doğaçlama tarzı aynı şartlar altında gelişen African-American müziği olan Blues'a benzetilir.

Bugün ise Flamenko çok gelişmiştir ve birçok şekli vardır. Örneğin modern Flamenko'da gitar dışında pek çok alet de kullanılmaktadır; perküsyon aletleri ve bas gitar, flüt, darbuka, hatta elektronik gitar ve davul gibi...

Anlaşılabileceği üzere Flamenko İspanyol kültürünün öz niteliklerini

bir nevi Endülüs bölgesi arabeskidir. Hatta birçok Endülüs melodramında Türk kültürüne ait müzikal ve drama öğeler göze çarpmaktadır. Tabii ki burada Flamenko bir Müslüman Türk kültürüdür şeklinde fazla cesur bir sonuca gitmek yersiz kaçacaktır; ancak Flamenko'nun ortak hikayelerden, edebiyattan ve yaşam ideolojilerinden beslendiği açıktır. Örneğin bu kültürün kurucusu olan Endülüs Çingenerleri arasında da, Anadolu'da olduğu gibi, kan davaları yaşanmaktadır. Tony Gatlif yapımı "Vengo" adlı melodramda da yönetmen bu konuyu müzikalitesi yüksek bir biçimde işlemiştir.

Durmayalım ve bizden de büyük parçaları olan bu kültürün içine girelim...

TÜYAP Kitap Fuarı 2010

29. TÜYAP Kitap Fuarı, birçok yayınevi ve sivil toplum kuruluşunun katılımı ile gerçekleşti.

Murat ATAK

TÜYAP Kitap Fuarı, 550 yayınevi ve sivil toplum kuruluşunun katılımı ile Büyükşehir Belediye TÜYAP Kongre Merkezi'nde 30 Ekim-7 Kasım tarihleri arasında 29. kez kitapseverlere ve kitaplara ev sahipliği yaptı. Fuar kapsamında 300'e yakın etkinlik ve imza günü düzenlendi. Bu yıl ilk kez bir ülke, kültürüyle ve edebiyatıyla fuarın onur konuğu oldu. Bu senenin onur konuğu ülke İspanya idi.

Yurt dışından da birçok yayınevi 30 Ekim-2 Kasım tarihleri arasında uluslararası salonda kitaplarını sergiledi. 37 ülkenin katıldığı Uluslararası Salon'da başta onur konuğu İspanya olmak üzere Almanya, Fransa, İtalya, Romanya, İran, Küba, ABD, Finlandiya

ya, Hollanda, Yunanistan, Hindistan ve İngiltere'den yayınevleri katıldı. Yabancı yayınevlerinin yanı sıra birçok yabancı yazar da fuara geldi. Bunlardan en dikkat çekici olanı; efsanevi İtalyan çizerlerin bir araya geldiği etkinlik oldu. Bu etkinlikte Zagor'un yaratıcısı, efsanevi çizer Gallieno Ferri de ilk kez Türkiye'den okurlarıyla buluştu.

kitap haline getiren Cem Yılmaz da vardı. Hayranları, söyleşi ve imza günü için erken saatte fuara akın etti. Basın mensuplarına açıklama yapan Cem Yılmaz; "Dört filmimin senaryosu kitap haline dönüştürüldü. Okuma sevdasına faydamız dokunursa çok iyi" dedi. Kitaplar için "Ders niteliğinde olmaz ama örnek senaryo olur" yorumunu yapan Yılmaz, "Yeni sinemacı arkadaşların da senaryolarını yayınlamasını isterim" diye konuştu.

Cem Yılmaz izdihamı

Fuarda, yaptığı filmlerin senaryolarını

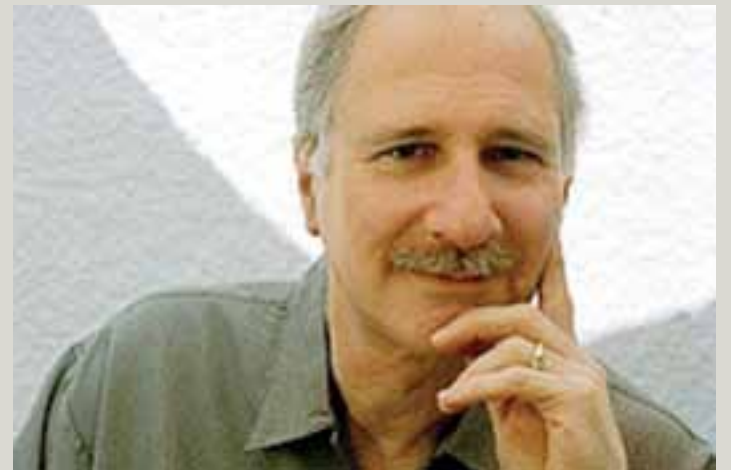
Cem Yılmaz'ın senaryolarının yer aldığı kitaplarda, filmlerin henüz taslak aşamasında olduğu masa başı toplantılar; eskizler, düşünsel ve fiili taslaklar, set fotoğrafları ve anılar da yer alıyor.

MARTIN JAY İstanbul'daydı

Ülkemizde genellikle Frankfurt Okulu üzerine yaptığı çalışmalarla tanınan Prof. Dr. Martin Jay, Kasım ayında iki ayrı konferans vermek için İstanbul'daydı.

MÜHAM

Akbank Sanat, 01-02 Kasım tarihlerinde düşünce tarihi, eleştirel teori ve görsel kültür alanlarındaki çalışmalarıyla tanınan Prof. Dr. Martin Jay'ı konuk etti. 'Diyalektik İmgelem' isimli kitabıyla 'Avrupa tarihi üzerine en iyi kitap ödülü'nü kazanan ünlü profesör, 01 Kasım'da "Özgün Olmanın Damgasını Taşımak: Adorno'nun Sahicilik Eleştirisi"; 02 Kasım'da ise "Fotoğraf ve Olay" başlığıyla iki konferans verdi.

Prof. Dr. Martin Jay

Düşünce tarihi, eleştirel teori ve görsel kültür alanlarındaki çalışmalarıyla tanınan Prof. Dr. Martin Jay, University of California, Berkeley, Tarih Bölümü öğretim üyesi. Doktora tezi olan Diyaliktik İmgelem: Frankfurt Okulu ve Toplumsal Araştırmalar Enstitüsü'nün Tarihi, 1923-1950 başlıklı kitabıyla Amerika Tarih Derneği'nin 'Avrupa tarihi üzerine en iyi kitap ödülü'nü (Herbert Baxter Adams

Award for 1973) aldı ve kitap Türkçe dahil ondan fazla dile çevrildi. 1970'li ve 1980'li yıllardaki Batı Marksizmi, Frankfurt Okulu, özellikle Adorno ile ilgili çalışmalarına; 1990'larda Fransız düşünürleri, görme rejimleri, görsel kültür üzerine yapıtlarını ekledi. Prof. Dr. Martin Jay, son on yılda deneyim kavramı ve politikada yalan söylemek üzerine yaptığı yayınlardan sonra görsel kültür çalışmalarına döndü. Şu sıralar 'olay' kavramı ve 'fotoğraf ve nominalizm' üzerine çalışıyor.

Mısır Çarşısı:

tarihin tozlu sayfalarından rengârenk bir dünya

Bir dünya düşünün ki içinde hayalinizde yer alan her renk olsun... O renklerin içinde kendinizi bir masalın içinde bulmuş gibi hissetmez misiniz?

Geçmişin tozlu sayfalarından hangi mısırda, hangi seslenişle can bulur sözcükler? Kim bilir zaman tüneline hangi ünlü kişinin dudaklarından dökülür o hayalin içinde yer aldığımız, ben de bu masalın kahramanıyım dediğiniz tarihteki rolünüz. Her insan kendi masalının kahramanıdır ve her kahraman bir tarihin tanığıdır. Zamanın içinden, işte kendi masalının kahramanıyım diyen ve tarihe tanıklık eden bir çınar Mısır Çarşısı, geçmişimizden günümüze uzanan varoluşuyla, sessiz gemi misali yaşamaya devam ediyor. Eminönü semtindeki Yeni Cami'nin arkasında, çiçek pazarının yanında yer alan Mısır Çarşısı, içinde bulundurduğu rengârenk dünyasıyla yolunu tarihten geçirmek isteyenlerin başlıca uğrak yerlerinden biri. Kuyumcudan baharatçıya, incik boncuk satanından çeyiz eşyacılarına kadar, herkesi bu altı kapılı handa bulmak mümkün.

Çarşının içine girdiğinizde gözünüzü bu dünyadan alamıyorsunuz. Çeşit çeşit baharat kokuları burnunuza gelirken, gözünüz de bir yandan kuyumcuların vitrin camlarına vurulan ışıkların arasında gedip geliyor. Üzerinde her rengi barındıran kandiller, sanki çarşının geçmişteki karanlık yüzüne ışık tutar gibi size uzaktan göz kırıyor. Yaşanmış bir kültürün izlerini taşıyan, evet aslında ben, yolgeçen hanıyım, yeter ki herkes ayağının tozunu bu yola sürsün dercesine Mısır Çarşısı 'ben de buradayım' diyor.

Valide Çarşısı isminden Mısır Çarşısı klasiğine

İlk dönemlerinde Valide Çarşısı ya da Yeni Çarşı olarak tanınan bu mekân, hem Mısır'dan getirilen baharatların ve değerli malların satış merkezi olması hem de Kahire'den alınan vergilerden pay alması nedeniyle 18. yy. ortalarından itibaren Mısır Çarşısı adını almış. Günümüzdeki yerinde, Bizans zamanında da bir çarşı bulunduğu rivayet edildiği gibi, bu çarşının adının da Makro Envalos olduğu iddia ediliyor.

Çarşının toplam altı kapısı bulunuyor. Haseki Kapısı'ndaki kısım, iki katlı bir plana sahip ve üst katlar vaktiyle mahkeme bölümleri olarak da kullanılmış. Bu mahkeme bölümlerinde, esnafla halk ve çarşı esnafının kendi arasındaki sorunlar giderilmeye çalışılmış. Çarşının uzun ve kısa kollarının birleştiği alan 'dua meydanı' diye anılıyor. Burada bir 'ezan köşkü' bulunmakta. Parmaklı bir balkon şek-

linde planlanan bu bölüm, çarşının göz kamaştırıcı mekânlarından biri. Bir görevli bu meydana esnafa seslenerek dua eder, hayırlı işler dilermiş.

Mısır Çarşısı'nda; eskiden yalnızca baharat değil, her türlü ilaç da satılmış. Dükkanların görülebilen yerlerine de bazı işaretler konulmuş. İlaçların birçoğu da 'Nüzhetül Fi Tercüme-Afiyet' adlı kitaptan yararlanılarak yapılmış. Bugün çarşı içinde kuyumcular, aktarlar, baharatçılar ve hediyelik eşya dükkanları gibi birçok farklı dükkan faaliyet gösteriyor.

İstanbul'da bir tarih yatar

Çarşının, altı kapısı ve 86 dükkanından bazıları günümüzde kullanılmıyor. 'L' planlı ve iki uzun galeriden oluşan çarşının keşiştiği bölümde, 'Lonca vaizi'nin kürsüsü hala eski yerinde duruyor. Zaman içinde Kapalıçarşı ile aynı değişikliklere uğrayan Eminönü'ndeki Mısır Çarşısı, eski İstanbul'da olduğu gibi günümüzde de önemini koruyan bir alışveriş merkezi konumunda. Yukarıda bahsettiğimiz altı kapının isimleri ise şöyle; Balık Pazarı Kapısı, Haseki Kapısı, Ketenciler Kapısı, Hasırçılar Kapısı, Çiçek Pazarı Kapısı, Yeni Cami Kapısı. Açılış yıllarında yüz dükkanın dokuzu aktarlara, elli tanesi pamukçu ve yorgancılara verilmiş.

Bizans döneminde Musevi ailelerin yaşadığı bir semt olan bugünkü Eminönü bölgesinde, Mısır Çarşısı'nın yerinde 'Makron Emvolos' ismiyle bilinen bir kapalıçarşı olduğu riva-

Mısır Çarşısı'nın varoluş kaynağı 'Hatice Turhan Sultan'

Aslı Rus olup, 12 yaşlarında iken Kırım Tatarları'nın eline esir düşmüş ve İstanbul'a getirilerek saraya verilmiştir. Sultan IV. Mehmet'in annesidir. Devlet işlerinde etkili olmuştur. 1597'de Sultan III. Mehmet'in annesi Safiye Sultan'ın emriyle yapımına başlayan Yeni Cami onun emri ve parasıyla 1664 yılında tamamlanmıştır. Türbesi bu caminin avlusundadır.

yet ediliyor. Yeni çarşının açılmasını izleyen yıllar içinde Musevilerin Balat semtine nakledildikleri bilinmekte.

Yeni Cami külliyesi olarak yapılan, İstanbul'un ikinci büyük kapalı çarşısı Mısır Çarşısı'nın, inşasına Padişah III. Murat'ın eşi ve padişah III. Mehmet'in annesi olan Safiye Sultan'ın talimatı ile 1597 yılında başlanmış. Zamanımıza ulaşan tarihsel eserlerden biri olan Osmanlı tarihinde yapımı en uzun süren cami olarak tanınan (60 yıl) Yeni Cami'nin temelini mimar Davut Ağa tarafından atıldığı biliniyor. Ancak bir sene sonra, mimar Davut Ağa'nın. III. Mehmet'in ölümü ve Safiye Sultan'ın eski sarayda oturmaya mecbur edilmesi, Yeni Cami inşaatının yüzüstü kalmasına neden olmuş. Daha sonra, IV. Mehmet'in annesi Hatice Turhan Sultan, Yeni

Cami'yi baş mimar Mustafa Ağa'ya tamamlattı ve buraya bir de Yeni Cami külliyesi olarak çarşı inşa etmesini istemiş. Böylece bugün hala müşterilere hizmet eden Mısır Çarşısı, Mimar Mustafa Ağa'nın eseri olarak, 1664 yılında tamamlanmış.

Yeni Cami külliyesinin içinde yer alan Mısır Çarşısı, sonradan ilave olmayıp, cami ile birlikte yapılmış. Aradan geçen yüzyıllar süresince, içinde ve çevresinde yapılan bazı değişikliklere karşın Mısır Çarşısı, günümüzde de İstanbul kent tarihinin en önemli tanıklarından biri olma özelliğini korumakta.

Mısır Çarşısının geçirdiği yangınlar, çarşının bugünkü halini almasında çok etkili olmuş. 1691 yılında çıkan ve 24 saat boyunca söndürülemeyen

Yangından geriye kalan tarihsel süreç

Mısır Çarşısı, 1691 ve 1940 yıllarında iki büyük yangın geçirmiştir. 1943 yılında tamir edildikten sonra açıldığında, eski özelliğini kaybetmiştir. Eski aktarlardan 9'u kalmıştır. Sağlam kalan diğer dükkanlar ise kiraya verilmiştir.

yangın sonrasında çarşıda hasar görmemiş tek bir dükkan, kurtarılmış tek bir eşya kalmamış. 1940 yıllarında yaşanan ikinci büyük yangında da büyük hasar gören çarşı, eski görünümünü tamamen yitirmiş. Çarşıya günümüzdeki şeklini veren restorasyon çalışmaları ise 1943 yılında tamamlanmış ve tarihsel özelliklerini büyük ölçüde kaybetmiş olarak yeniden esnafın ve İstanbul halkının hizmetine açılmış.

Kubbesi Kapalıçarşı'ya oranla daha yüksek olan Mısır Çarşısı'nın planı 'L' biçiminde olup, bugün bazıları kullanılmayan 6 kapısı var. Çarşının yapımında kesme tas, tuğla ve moloz tas kullanılmış. Arasta düzeninde bir yapı olan çarşının, girişleri karşılıklı, simetrik ve düzgün olan hücreleri üstü kapalı sokağa bakıyor. Uzun kolda, karşılıklı olarak 23'erden 46, kısa kolda 18'erden 36 eyvan ve dükkan ayrıca iki kolun karşısında bulunan 17 dükkan ile birlikte ise bu sayı 105'i buluyor.

"Burada nefes almak bile ayrı bir tat"

Tarihten birçok izi hemen hemen her semtine sindiren İstanbul'da, bir sabah kendimi evde oturmanın vermiş olduğu kasvetli havayla dışarı attım. Dışardaki hava ise bu duruma direnircesine bana tam aksini söylüyordu. Güneş bana göz kırparken, neredeyse bütün İstanbul halkı, o güzel havada 'iyi ki bu şehirde yaşıyorum' dermişcesine sokaklarda yeni yerler keşfetmenin heyecanı içersinde dolaşıyorlardı. Bu heyecana ben de tanıklık etmek istedim ama evden çıktığımdan beri bir şeyler yemediğimi farkettim. Deniz kıyısında yürürken, birden canım balık ekmeğe çekti; yarım ekmeğe içinde bol yeşillik ve soğanla servis edilen kızarmış balığın kokusu sanki burnumda, tadı da damağımdaymış da kaçırmak istemiyor muşum gibi hızlı adımlarla iskeleye yönelip bu ziyafeti en iyi biçimde bana sunacak

Mısır Çarşısında hayat akşam saatlerinde de tüm hızıyla devam ediyor.

olan Eminönü'ne giden vapura atladım. İstanbul'un o güzel havasında denizi seyretmenin tadına vara vara Eminönü iskelesine nihayet ulaştım.

Eminönü'ye adımımı atar atmaz sanki herkes benim hayalimi duyarcasına buraya koşup gelmiş gibi kendimi büyük bir kalabalığın içinde buldum. Kimisi balık tutuyor, kimisi gideceği yere bir an önce varmanın peşinde, kimisi de almış yanına arkadaşını konuşa konuşa yolları harmanlıyordu. Gözüm birden buraya gelme amacım olan balık ekmek satıcısına takıldı. Hemen yanında soluklandım ve nar gibi kızarmış balığımla çıtır çıtır ekmeğimin bütünleşmesini izledim. Yanına da buz gibi bir ayran aldıktan sonra oturmaya yola koyuldum. Bir yandan bu eşsiz lezzetin tadına varırken bir yandan da Eminönü sokaklarını arşınıyordum. Yeni Cami'de mola verdim. Camiye çıkan basamaklara oturduğumda hemen yanında olan ve 'ben de

burdayım, görmeden mi gideceksin' diye sesini duyurmaya çalışan 'Mısır Çarşısını' gördüm. Önünde biriken kalabalık da buranın var olduğunu kanıtlar nitelikteydi. Beni çağıran daveti geri çevirmeyerek, hemen Mısır Çarşısı'nın ana kapısından içeri adımımı attım. Sanki burası başka bir dünyaydı. Gözlerim neye bakacağını şaşırılmıştı; baharatçılar, çeyizciler, kuyumcular, incik boncuk satanlar derken gözlerim bu renkli dünyaya çoktan adapte olmuştu bile. Bir dükkana girsem diğer dükkana 'ben de burdayım' dercesine beni çağırıyordu. Ben de bu nazik davetlerin hiçbirini kırmayarak hepsinin gönlünü yapmak istercesine teker teker, gezebildiğim kadar dükkana girdim.

Bu çarşının içersinde yıllardır tozunu yutarak varılmak, gelen insanları altı kapılı handa ağırlamak nasıl bir misafirperverlikti, çok merak ettim. Uygun Kimya adıyla anılan dükkana girerek bu merakımı gidermek için bir esnafla sohbet etmeyi uygun

gördüm. "Burada nefes almak bile ayrı bir tat" diyen Ali Varol, yıllardır Mısır Çarşısı'nda sürdürdüğü hayat mücadelesini bizimle paylaştı.

Mısır Çarşısı'nda esnaflık deyince aklınıza ne geliyor?

Bu renkli dünyanın içerisinde çeşitli yüzleri görüp değişik insanlarla karşılaşmak ilk aklıma gelen düşüncedir. Çünkü esnafı var eden müşterilerdir. Hem tarihi bir çarşı olması açısından hem de birçok ürünün bulunabilmesi açısından burası insanlar için farklı bir dünya. Böyle bir yerde esnaf olmak da haliyle keyif verici oluyor.

Eski esnaflıkla şimdiki kıyasladığımızda fark görüyor musunuz?

Eski esnaflar daha güler yüzlüydü, kendileri hariç karşı taraftaki esnafı da düşünürlerdi. Şimdi ise her şey rekabete, maddiyata döndü; birbirini

Hem göze hem de damak tadına hitap eden kuruyemişler Mısır Çarşısı'ndaki tezgâhların vazgeçilmez ürünlerindendir.

Esnaflar, ürünlerini rengarenk bir dünyada beğeniye sunuyor ve tarihi çarşıdaki hoş sohbetleriyle müşterilerinin alışverişlerini, keyifli hale getiriyor.

anlayabilen esnaf azaldı. Bu durum ilişkilerin zayıflamasına neden oluyor. Her gün gördüğümüz insanlarla böyle bir çekişme yaşamak tuhaf gelse de biz artık buna alıştık.

Mısır Çarşısı'nda birçok esnaf var. Peki bu durumda kazancınızdan memnun musunuz?

Eskiye göre kazancımız azaldı. Bunun nedeni ise 2002 yılındaki ekonomik kriz. Genel olarak bakıldığında bu sadece Mısır Çarşısı esnafı için geçerli bir durum. Çünkü her sektörde, her esnafın işi azaldı, bazı günler durgunluk daha fazla hissediliyor. Eski kazancımızı böyle bir ortamda bulmak mümkün değil. Bu durumdan memnun olmasam da burada olmak huzur ve mutluluk veriyor.

Mutluluk verdiğini söylediniz. . .

Evet mutluluk veriyor. Buranın havası bambaşka, bir soluyan bir daha vazgeçemiyor. Sanırım aynı

durum benim için de geçerli. Yıllardır buradayım ve burada olmaktan sadece kazanç açısından şikayetçi olmadum, gerisi benim için memnuniyet ifadesi oldu.

Bu memnuniyet ifadesini çarşıya gelen turistler için de kullanmak mümkün mü?

Turistler buraya geldiğinde etkileniyorlar. Farklı kültürlerin buluşması gibi oluyor bir anlamda. Kendi ülkelerinde görmedikleri birçok ürün burada mevcut. Almasalar bile merak edip soruyorlar. Esnaf da turistlerin dilinden konuştuğu için bu durum onların hoşuna gidiyor. Kendilerini anlayıp cevap veren biri olduğunu görünce çarşıya ve esnafa daha yakın oluyorlar. Böylece her geldiklerinde farklı bir insanı da getirmiş oluyorlar.

Farklı insanları getirdiklerini söylediniz. . . Sizce bu durum Türkiye'nin tanıtımına katkı sağlıyor mu?

Tabi ki sağlıyor. Burada gördüklerini

anlatıp aldıkları şeyleri arkadaşlarına, çevrelerine gösterdiklerinde bizi tanıtmış oluyorlar. Gelen turist, 'acaba bu nedir' diye değil, 'ahyorum bunu' diyerek gidiyor.

Mısır Çarşısı ve bu tatl sohbet veda ederken, çarşının girişinden sanki şu mısralar dökülüyordu;

Şişhane'den Haliç'e bakarken dolan gözlerimde sen
El ele yürümüşüktük Mısır Çarşısı'nın ışıldılarında,
Yeni Cami'de melek yüzlü güvercinler doyurmuştuğ,
Kürkçühan'ın caddelerine sevdamızı yazmıştık,
Eminönü balıkçılarında ekmek arası lezzeti tatmıştık,
El sallamıştık arsız martıların gidişlerine
Şimdi her yer karanlık, sana giden yollar da kapanık. . .

Cambridge Üniversitesi sertifika töreni

Marmara Eğitim Kurumları Özel Marmara İlköğretim Okulu'ndan 2009-2010 öğretim yılında Cambridge Üniversitesi CESOL sınavlarına katılarak başarılı olan 210 öğrenciye sertifikaları 15 Ekim'de yapılan bir törenle verildi.

MÜHAM

Törene katılan British Council Sınavlar Koordinatörü Merve Kalyoncu, sınavların önemini belirten bir konuşma yaptı. Merve Kalyoncu konuşmasında, uluslararası geçerliliği ve güvenilirliği olan Cambridge Üniversitesi İngilizce Dil Yeterlilik sınavlarında öğrencilerin dinleme, okuma, konuşma ve yazma olmak üzere 4 dil becerisinin ölçüldüğünü belirtti ve ancak kendine güvenen, iddialı okulların öğrencilerini bu sınavlara yönlendirdiğini belirtti.

Merve Kalyoncu, Özel Marmara İlköğretim Okulu'nun sınavlardaki ortalamalarını açıklayarak başarısını vurguladı. Geçtiğimiz öğretim yılında sınava katılan 210 öğrencimizle Özel Marmara İlköğretim Okulu, İstanbul ve Türkiye ortalamalarının üzerinde bir sonuç aldı.

Sertifika töreninden önce öğrenciler, geçen yıl okulda yapılan INGED-Marmara Okulları İngilizce Tiyatro Festivalinde çeşitli dallarda ödül kazandıktan 'Perry Family Travelling Show' adlı oyunu bir kez daha sergilediler.

T.C. MALTEPE ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA GAZETESİ

İmtiyaz Sahibi:
Hüseyin ŞimşekYayın Danışmanı:
Peyami ÇelikkcanGenel Yayın Yönetmeni ve
Yazı İşleri Müdürü:
Erman YüceYayın Koordinatörleri:
Gül Batuş, Barış Bulunmaz, Aslı
Güngör Kırçıl,
Şevket NasirHaber Koordinatörleri:
Can Cengiz, Burcu YılmazEditörler:
Hakan Aytekin, Elif Sungur,
A. Nil Aksoy KireççiGörsel Koordinatör:
Osman ÜrperGörsel Yönetmen:
Sufyani BiyıkReklam Sorumlusu:
Özge Uğurlu, Ezgi Eyüpoğlu,
Özer AnarWeb Sorumlusu:
Özer KarakuşGörsel Grup:
Fatih Ağca, Berkay Oral,
Semihcan Kakırman,
Bedrican Göktaş, Kartal Arıkan,
Arman Bedikyan, Yunus Ay,
Serkan SağırMÜHAM
(Maltepe Üniversitesi Haber Merkezi):
Miray Aksulu, Cansu Susam,Dicle Pektaş, Merve Çakır,
Özüm Çarman, Yasin Topkaya,
Bahadır Eyüp Bilge,
Macit Hocaoğlu, Mustafa Köroğlu,
Furkan İlkkan, Burak Yelkenci,
Selen Gürmen, Murat Atak,
Eda Gedikoğlu, Gizem Şahin,
Merve Özkan, Buse Öznelçin,
Yalçın Özdemir, Serkan Armutlu,
Süleyman Öztekin, Volkan Ünlü,
Şule Aydın, Oğuz ÇelikMÜHAM İletişim:
Maltepe Üniversitesi
İletişim Fakültesi Marmara Eğitim
Köyü 34857 Maltepe / İSTANBUL
www.maltepe.edu.tr
genciz@maltepe.edu.tr
Tel: 0216 626 10 50Matbaa:
Ofis Yayın Matbaa Kağıt Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi
B Blok No: 386-387
Topkapı / İSTANBUL
Tel: 0212 576 47 15

Tarihin sessiz tanığı: Pera Palace

Pera Palace'ın Halkla İlişkiler Müdürü Esin Sungur ile otelin tarihi üzerine gerçekleştirdiğimiz sohbette önemli bilgiler edinirken zaman zaman duygusal anlar yaşadık.

Haber: Şule AYDIN

Fotoğraf: Özcan ÖZTÜRK

yerli ve yabancı devlet başkanları ile Pierre Loti, Agatha Christie, Yakup Kadri Karaosmanoğlu gibi edebiyat üstatlarını da konuk etmiştir odalarında.

Otelin karizmatik konuklarının yaşadıklarını anlatan pek çok anekdot, anı sayfalarına düşmüştür. Bunlardan bir tanesi Yıldırım Ordular Komutanlığı'ndan ayrılıp İstanbul'a dönen ve Pera Palace'a yerleşen Mustafa Kemal Atatürk'e dair olup İngiliz General Harrington'un şef garson aracılığı ile aralarında geçen şu konuşmadır:

Mustafa Kemal, otelin restoranında tek başına yemek yerken şef garson yanına gelir ve "Affedersiniz Paşa Hazretleri, biraz ötede İngiliz genarelleri oturuyor. Sizi masalarına, kahve içmek için davet ediyorlar" der. Mustafa Kemal'in yanıtı şöyledir: "Onlara söyle, bizim geleneklerimize göre daveti ev sahipleri yapar. Onlar şimdi her ne kadar işgal kuvvetleri komutanları olsa da bu ülkede yine misafirlerdir. Burada ev sahibi benim. Geleneklerimize uysunlar, gelsinler ev sahibinin masasında, benim davetlim olarak kahvelerini içsinler". Mustafa Kemal'in işgal kuvvetlerine karşı oluşunu anlatan böylesi pek çok hikâye, Pera Palace'ın duvarlarından günümüze yansımaktır.

Yıllar içinde, önemli misafirlerini konuk eden otel de yenileşme ihtiyacını hisseder. İki buçuk yılı aşkın süren tarihi dokusuna dokunulmadan yapılan restorasyon çalışmaları sonunda 1 Eylül 2010'da kapılarını tekrar açar.

Pera Palace, sıraları ile de ünlenmiştir. Nitekim Mustafa Kemal Atatürk'e dair anlatılan bir hikâye oldukça ilginçtir. Bir Hintli kâhinin dokuduğu ipek seccadede Mustafa Kemal Atatürk'ün hayatına dair ipuçları olup 1938'den sonra bu desenlerin sırrı çözülmüştür. Orada, on tane kasımpatı çiçeği ve 09.07 motifi Ata'nın beyin ölümünün gerçekleştiği ana işaret eder. Atatürk

Dünyaca ünlü polisiye roman yazarı Agate Christie, Pera Palace Hotel'in kuşkusuz en dikkat çeken konuklarından biri olmuştur. Hayatında bilinmeyen 11 günü, bir medyumun Pera Palace'da geçirdiğini iddia etmesi ve Christie'ye ait kayıp anahtarın yerini 411 numaralı odada işaret etmesi, dünyanın ve önemli film şirketlerinin Pera Palace'a ilgi duymasına neden olmuştur.

için ayrılan müze-odada bu seccade ve Atatürk'e ait özel eşyaları görmek mümkündür.

Bugün yenilenen Pera Palace yine biriktirdiği anılarıyla sizi karşılayacaktır. Salonlarında tavadan aşağı sarkan avizeler, antika dolaplar, gümüş çay ve yemek takımları sizi bir akşam çayına davet eder. Kubbeli salonundaki kuyruklu piyano, bir vals ilk notalarıyla Mustafa Kemal'in dans figürlerinin bıraktığı ayak seslerini size dinletir. Düş, gerçekle karışmıştır burada...

İlk kez ziyaret ettiğimiz bu mekânın Halkla İlişkiler Müdürü Esin Sungur Hanım ile gerçekleştirdiğimiz soh-

bette, zaman zaman duygusal anlar yaşadık. Esin Hanım'ın, yapının orijinal dokusunun korunacağı, konfor ve sıklığın geçmişten geleceğe doğru devam edeceği ve tarihe tanıklık edecek hizmet anlayışlarını sürdüreceklerini söylemesi bizler için sevinç kaynağı oldu. Esin Sungur, otelin gençler tarafından ziyaret edilmesini, otel atmosferinin onlarca yaşanmasını içtenlikle ifade ettikten sonra Cumhuriyet Baloları geleneğinin sürdürüleceğini de söyledi ve 29 Ekim'de bu amaçla bir 'Açılış Balosu' yapılacağını ekledi. Esin Hanım'ın aktardığına göre Pera Palace, bu yeni dönemde kültür ve

sanat etkinliklerine eskiden olduğu gibi ev sahipliği yapmayı sürdürecektir. Her ayın son Perşembe günleri yapılacak etkinliklerde, İstanbul'un tanınmış yazarları, okuyucuları ile buluşacak. Ekim ve Kasım aylarında Nedim Gürsel ve Mario Levi ile başlayan bu buluşmalar, yıl boyunca devam edecek.

Yalnızca bir otel değil, öz tarihi ile bir müze niteliği taşıyan Pera Palace, müze odaları, leziz ikramların sunulduğu pastanesinde gerçekleştirilen buluşmaları ve edebiyat sohbetleri ile eskiden olduğu gibi yine İstanbul'un incisi olmayı hak ediyor.

İstanbul'un kuruluşuyla hemen hemen aynı yıllara denk düşen tarihi bir geçmiş vardı Pera'nın... 'Altınboynuz'u yukardan seyreder, Yahya Kemal'in İstanbul'u anlatan dizelerinden birini düşürür belleğimize:

"Sana dün bir tepeden baktım aziz İstanbul"

Mustafa Kemal henüz sekiz yaşındadır; Orient Ekspres Paris-İstanbul seferine başlar. Agatha Christie yazmamıştır henüz aynı trende geçen cinayet romanını ve Pera Palace'ın gizlerini. Gelen misafirler nerede konaklayacaklar... Osmanlı'nın zengin

tren yolcularına uygun konaklama mekânı yoktur.

Yapımı 1882'de başlayan otel, yıl 1885'e geldiğinde konuklarını ağırlamaya başlar. Açılışta yabancı devlet elçileri, Levanten takım ve Osmanlı Devleti'nin ileri gelenleri bulunur. Verilen balo, günün azınlık gazetelerinin baş sayfalarında yerini alır.

Bina, neo-klasik ve oryantalist üslup özellikleriyle Alexandre Vallu-ary imzasını taşır. Yıllar içinde otel, dönemin simgesi olmuş isimlere ev sahipliği yapmıştır. Mustafa Kemal Atatürk, İsmet İnönü, Celal Bayar, Avusturya-Macaristan İmparatoru Franz Joseph, Şah Rıza Pevlevi gibi

Fotoğraf: Uğur İskender DEMİR